

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
 ผู้วิจัย นางสาวสุภัทรา วงศ์สุวรรณกิต ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์สุชาดา สดาวรรณศ์ (2) รองศาสตราจารย์ดร.รชนี บุญเหมือนใจ
 (3) รองศาสตราจารย์นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม
 ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย (2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และ (3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำนวน 136 คน และผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน รวมทั้งสิ้น 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเลือกตอบ คำถามปลายเปิด คำถามปลายปิด และแบบมาตราประมาณค่า โดยมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .919 และ .952 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานเทศบาลที่เป็นผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 41 ขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้าย โดยรวมด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายจำแนกตามเพศ พบว่าไม่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกัน สำหรับ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจำแนกตามเทศบาลที่สังกัดไม่พบว่าแตกต่างกัน และพนักงานเทศบาลที่เป็นผู้บริหารของเทศบาล เพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 41 ขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้าย โดยรวมด้านกฎหมายภาษีป้าย ผ่านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานไม่พบว่าแตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามอายุ และเทศบาลที่สังกัด พบว่า ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน สำหรับปัญหาในการจัดเก็บภาษีป้าย จะเป็นปัญหาด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ซึ่งพนักงานเทศบาลได้เสนอแนะให้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

คำสำคัญ : พนักงานเทศบาล เขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร การจัดเก็บภาษีป้าย

Thesis title: Opinions of the Municipal Officers in Sub-urban Area of Bangkok Towards Signboard Tax Collection
Researcher: Ms. Suphathra Wongsuwankit; **Degree:** Master of Business Administration
Thesis advisors: (1) Suchada Sathaworawong, Associate Professor; (2) Dutchanee Boonmuanjai, Associate Professor; (3) Nuansanae Wongchirdtum, Associate Professor
Academic year: 2006

ABSTRACT

The objectives of this study were to: (1) study opinions of the municipal officers in sub-urban area of Bangkok towards signboard tax collection; (2) compare the opinions given by the municipal officers and classify the results according to personal data; and (3) study the municipal officers' problems and recommendations concerning signboard tax collection

The sample group of research study were 198 municipal officers, consisting of 136 signboard tax officers and 62 municipal administrators. Instruments used for collecting data were three types of questionnaires: open-ended questions, close-ended questions and estimated scales. Reliabilities were .919 and .952. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA and Scheffe's methods.

The results of the study revealed that most signboard tax officers were females of more than 41 years of age with educational level at bachelor's degree. Their work experience in the position of tax officer under the supervision of Tambon municipality was more than 16 years. Their opinions towards signboard tax laws, implementation and instrument for signboard tax collection were at a high level. In comparing the differences of opinions towards signboard tax collection classified by genders, there was no difference. In addition, the analysis of the opinions classified by educational level showed that the opinions towards signboard tax laws were significantly different. However, the analysis of variance of the opinions classified by age, position level and work experience showed that the opinions towards signboard tax laws were significantly difference at .05. Moreover, the results on the municipal administrators revealed that most municipal administrators were males of more than 41 years of age with educational level at bachelor's degree. Their work experience in the position of tax officer under the supervision of Tambon municipality was also more than 16 years. Their opinions towards signboard tax laws, implementation and instrument for signboard tax collection were at a high level. Comparing the differences of opinions classified by genders, educational level, and work experience, there were no difference. However, the analysis of the opinions classified by age, and municipality offices showed that the opinions implementation were significantly different. For the problems concerning signboard tax laws, implementation and instrument for signboard tax collection, the suggestions were that there should be improved in the future.

Keywords : municipal officer, sub-urban area of Bangkok, signboard tax

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สุชาดา สถาวรวงศ์ รองศาสตราจารย์ดร.รชนี บุญเหมือนใจ และรองศาสตราจารย์นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์นี้ อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางสาวจันทร์เพ็ญ ตูเทศานันท์ นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 8 นางพวงจันทร์ เหล่าสุทธีวงษ์ นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 8 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน นางบงกช พูลบัว นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 7 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 3 จังหวัดนครปฐม ที่ได้กรุณาตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนข้าราชการสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 3 ที่ได้รวบรวมแบบสอบถาม และพนักงานเทศบาลทุกท่าน ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผลงานวิจัยสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นางพรพา วงศ์สุวรรณกิต มารดาของผู้วิจัย และนายคุณเพ็ญ แซ่โง้ว บิดาของผู้วิจัย ที่เลี้ยงดูและให้โอกาสทางการศึกษาเป็นอย่างดีตลอดมา ขอขอบพระคุณ นางสาวพัชรินทร์ วงศ์สุวรรณกิต น้องสาวของผู้วิจัย นายพรเทพ รักษาวงศ์ นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 6 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และนายสันหวิษณู ผลิผล นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 6 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 3 จังหวัดนครปฐม เพื่อนของผู้วิจัย ที่ให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีค่ายิ่ง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษาทั้งหมด

สุภัทรา วงศ์สุวรรณกิต

ตุลาคม 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	8
เทศบาล.....	16
ภาษีป้าย.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ส่วนที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล.....	46
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	46

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย.....	49
ตอนที่ 3	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย.....	55
ตอนที่ 4	ข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย.....	64
ส่วนที่ 2	ผู้บริหารของเทศบาล.....	68
ตอนที่ 1	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล.....	68
ตอนที่ 2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร ของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย.....	71
ตอนที่ 3	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของ เทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย.....	77
ตอนที่ 4	ข้อเสนอแนะของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย.....	119
บทที่ 5	สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	123
	สรุปการวิจัย.....	123
	อภิปรายผล.....	129
	ข้อเสนอแนะ.....	135
	บรรณานุกรม.....	137
	ภาคผนวก.....	141
	ก บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม.....	142
	ข แบบสอบถาม.....	144
	ค คำสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม.....	164
	ประวัติผู้วิจัย.....	169

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	แสดงการจัดเก็บรายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีป้ายในเขตปริมณฑล ปีงบประมาณ 2543 – 2547.....	2
ตารางที่ 2.1	เทศบาลในเขตปริมณฑล.....	17
ตารางที่ 2.2	แสดงการจัดเก็บรายได้ที่เทศบาลในเขตปริมณฑลจัดเก็บเอง ปีงบประมาณ 2547.....	23
ตารางที่ 3.1	จำนวนประชากรของผู้บริหารของเทศบาล.....	40
ตารางที่ 3.2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	40
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	46
ตารางที่ 4.2	ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย.....	49
ตารางที่ 4.3	ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	51
ตารางที่ 4.4	ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย.....	54
ตารางที่ 4.5	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามเพศ.....	55
ตารางที่ 4.6	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อ การจัดเก็บภาษีป้าย ของทุกด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.7	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อ การจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ.....	57
ตารางที่ 4.8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามอายุ.....	58
ตารางที่ 4.9	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีป้าย จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	59
ตารางที่ 4.10	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	60
ตารางที่ 4.11	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4.12	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	62
ตารางที่ 4.13	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด.....	63
ตารางที่ 4.14	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย.....	64
ตารางที่ 4.15	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	66
ตารางที่ 4.16	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย.....	67
ตารางที่ 4.17	ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล.....	68
ตารางที่ 4.18	ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ด้านกฎหมายภาษีป้าย.....	71
ตารางที่ 4.19	ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	73
ตารางที่ 4.20	ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย.....	75
ตารางที่ 4.21	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามเพศ.....	77
ตารางที่ 4.22	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ.....	79
ตารางที่ 4.23	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ.....	81
ตารางที่ 4.24	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ของทุกด้าน จำแนกตามเพศ.....	83
ตารางที่ 4.25	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามอายุ.....	84
ตารางที่ 4.26	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.39	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด.....	115
ตารางที่ 4.40	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ของทุกด้าน จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด.....	118
ตารางที่ 4.41	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย.....	119
ตารางที่ 4.42	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย.....	121
ตารางที่ 4.43	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย.....	122

จ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1	ป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้.....	26
ภาพที่ 1.2	ป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้.....	27
ภาพที่ 1.3	แผนที่ภาษี.....	31
ภาพที่ 1.4	ทะเบียนทรัพย์สิน.....	32

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจปกครองตามพื้นที่ โดยท้องถิ่นจะจัดตั้งองค์กรปกครองขึ้นมา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547 : 23) ซึ่งแบ่งการปกครองเป็น 4 รูปแบบ คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร โดยปกติการปกครองท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดจะประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์กรบริหารส่วนตำบล ส่วนการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่แตกต่างจากจังหวัดอื่นคือ เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร การปกครองท้องถิ่นแบบปกติและการปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ มีการดำเนินงานแบบเดียวกัน คือ เป็นนิติบุคคล มีงบประมาณรายรับ รายจ่าย และบุคลากรในการปฏิบัติงานเป็นของตนเอง อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจทางการปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจทางการคลังควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่จะไปพัฒนาความเจริญในท้องถิ่น รายได้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการบริหารการคลัง โดยรายได้หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะประกอบด้วย รายได้จากภาษีอากร รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร และรายได้จากเงินอุดหนุนของรัฐบาล

เทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญและเกิดขึ้นมานานกว่า 50 ปี ในการจัดทำบริการสาธารณะตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เทศบาลต้องอาศัยปัจจัยหลักทางการบริหาร ได้แก่ เงินงบประมาณ ซึ่งจะมาจากรายได้ที่เทศบาลดำเนินการจัดเก็บเอง หรือรัฐบาลอุดหนุนให้ รายได้สำคัญที่เทศบาลดำเนินการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และอากรการฆ่าสัตว์ โดยเฉพาะเทศบาลที่อยู่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครจะมีรายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดินค่อนข้างสูงมาก รองลงมาเป็นรายได้ภาษีป้าย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ดังเช่น ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา คือ ปีงบประมาณ 2543 - 2547 รายได้ที่เทศบาลในเขตปริมณฑลจัดเก็บเอง เป็นรายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 4,002,971,519.03 บาท และ

รายได้ภาษีป้ายจำนวน 361,754,683.72 บาท (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น , 2543-2547)
รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงการจัดเก็บรายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดินและรายได้ภาษีป้ายในเขตปริมณฑล
ปีงบประมาณ 2543 -2547

ปีงบประมาณ	รายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	รายได้ภาษีป้าย
2543	684,575,550.84	63,146,869.48
2544	761,514,740.70	69,335,352.21
2545	791,704,920.02.	70,834,246.02
2546	871,587,434,.83	76,989,995.30
2547	893,588,872.64	81,448,220.71
รวม	4,002,971,519.03	361,754,683.72

(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น , 2543-2547)

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นได้ว่ารายได้ภาษีป้ายในแต่ละปีมีจำนวนเงินที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับรายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

สำหรับภาษีป้ายนี้เป็นภาษีที่เรียกเก็บเป็นรายปีจากผู้ประกอบการที่มีป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือโฆษณาการค้า เพื่อหารายได้ มีความสำคัญรองลงมาจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน แต่ในปัจจุบันอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายมีสัดส่วนที่ค่อนข้างต่ำอยู่มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่เทคโนโลยีด้านสื่อการโฆษณามีความก้าวหน้ามาก ป้ายจะมีลักษณะรูปแบบที่หลากหลาย และแตกต่างไปจากเดิม ซึ่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้จัดเก็บภาษีป้ายนั้น ได้บัญญัติขึ้นมาหลายสิบปี อาจครอบคลุมได้ไม่ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย กล่าวคือ การจัดเก็บภาษีป้ายมีหลายประเภท หลายอัตรา และป้ายบางประเภทกฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าควรจัดเก็บในประเภท หรืออัตราใด อาจก่อให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษี และทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายต่ำกว่าที่ควรจะเป็น นอกจากนี้กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดสัดส่วนของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในอัตราที่สูงมาเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าได้ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้เสียภาษีโดยสุจริต

นอกจากนี้ การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ในเรื่องการส่งหนังสือเตือนให้ผู้มีหน้าที่มาชำระ ภาษีป้ายภายในระยะเวลาที่กำหนด การเร่งรัดติดตามจัดเก็บภาษีป้ายค้างชำระ รวมถึงการออกสำรวจ ป้ายที่ติดตั้งใหม่ หรือป้ายที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำมาปรับปรุงข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สินให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เป็นสิ่งสำคัญ หากดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจะส่ง ผลให้การจัดเก็บภาษีป้ายได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

นอกจากนั้นยังมีการ โฆษณาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคม เพราะการโฆษณาเป็นเครื่องมือทางการตลาด ซึ่งจะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ การโฆษณาได้ พัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งในแง่เนื้อหาและรูปแบบ ประกอบกับสื่อโฆษณามากมายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบแผ่นป้าย แผ่นพับ วิชิตู โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ จนกระทั่งเหมือนว่า โฆษณาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเรา และนับวันจะมีบทบาทมากขึ้นในชีวิตประจำวัน ของแต่ละคนจะต้องพบเห็นป้ายโฆษณาต่าง ๆ จำนวนมาก ตลอดเส้นทางที่สัญจรไปมา ไม่ว่าจะเป็น ไปเรียนหนังสือ ไปทำงาน ไปติดต่อธุรกิจ ไปเที่ยว จะมีทั้งป้ายโฆษณากลางแจ้ง ประเภทติดตั้ง ตามตัวอาคาร หลังคาอาคาร ทางแยก ทางด่วน รวมทั้งป้ายโฆษณาเคลื่อนที่ที่ปรากฏตามด้านข้าง และด้านหลังรถประจำทางเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และการพาณิชย์ เป็นหน้าที่ของเทศบาลแต่ละแห่งในเขต ปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่ต้องทำหน้าที่จัดเก็บภาษีป้ายจากเจ้าของป้าย หรือผู้ครอบครองป้าย เพื่อนำรายได้ส่วนนี้มาพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เกิดความเจริญที่ยั่งยืน ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การสาธารณสุข ซึ่งผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล คือ ผู้ปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้าย และผู้บริหารของเทศบาล โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายเป็นผู้ที่มีบทบาท และความสำคัญยิ่ง เนื่องจากใกล้ชิดกับผู้ที่มาติดต่อเสียภาษี

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลใน เขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อทราบถึงความคิดเห็น ปัญหา และ อุปสรรคของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการปรับปรุงการจัดเก็บภาษีป้าย ให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

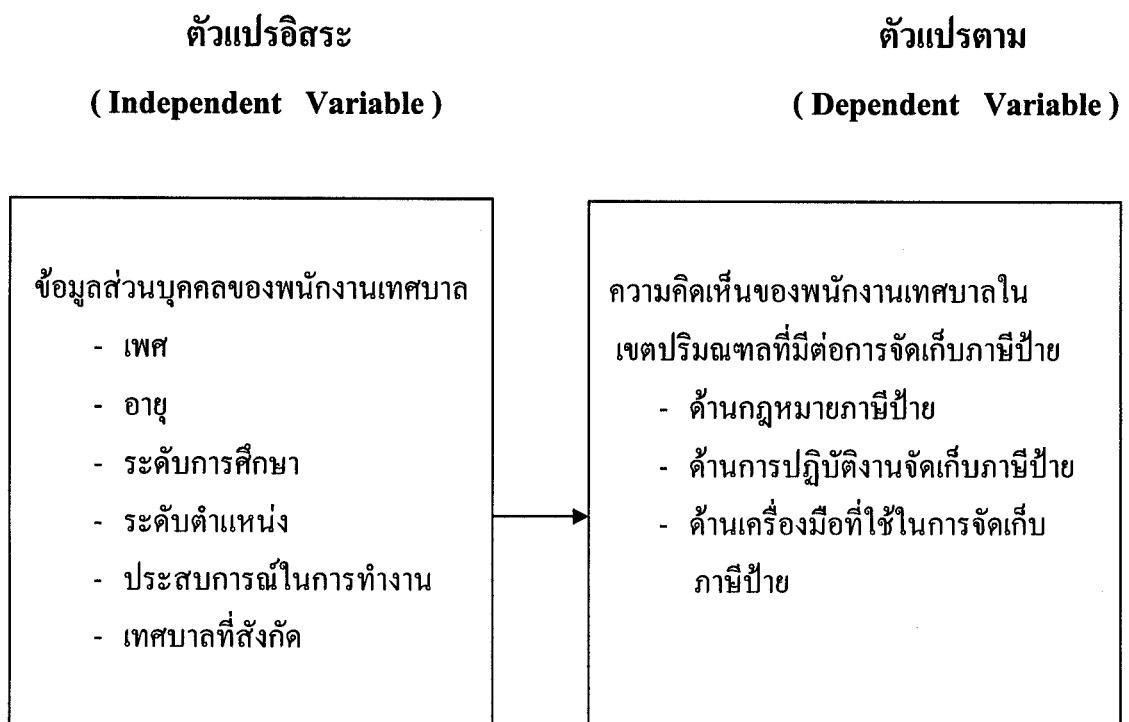
2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

3. สมมติฐานการวิจัย

พนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย



5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา (Content)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงวิธีการจัดเก็บภาษีป้ายในด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

5.2 ขอบเขตด้านประชากร (Population) ประชากรที่ศึกษาได้แก่

5.2.1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร จำนวน 206 คน

5.2.2 ผู้บริหารของเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร จำนวน 62 คน รวมเป็นประชากรทั้งสิ้น 268 คน

5.3 ขอบเขตด้านตัวแปร (Variable)

5.3.1 *ตัวแปรอิสระ* ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานเทศบาล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และเทศบาลที่สังกัด

5.3.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

5.4 ขอบเขตด้านเวลา (Time)

ศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2548 – เดือนตุลาคม 2549

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 **ป้าย** หมายถึง สิ่งที่แสดงถึง ชื่อ ยี่ห้อ เครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า อาจจะเป็นตัวอักษร รูปภาพ เครื่องหมาย ที่ปรากฏอยู่บนวัตถุใดๆ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

6.1.1 **ป้ายโฆษณากลางแจ้ง** หมายถึง ป้ายโปสเตอร์ ป้ายเขียน และป้ายตกแต่งพิเศษ

6.1.2 **ป้ายโฆษณาเคลื่อนที่** ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะ

6.2 **ภาษีป้าย** หมายถึง เงิน ค่าธรรมเนียม ที่เรียกเก็บจากเจ้าของป้ายเป็นรายปี

6.3 การจัดเก็บภาษีป้าย หมายถึง วิธีการที่เรียกเก็บเงิน ค่าธรรมเนียม ตามขนาด และ ประเภทของป้ายจากเจ้าของป้าย ซึ่งป้ายที่เรียกเก็บนั้นใช้ประโยชน์ในการประกอบกิจการค้า และ อัตรารายป้ายที่เรียกเก็บเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

ประเภทที่ 1 ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน อัตราราย 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร

ประเภทที่ 2 ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพ และหรือ เครื่องหมายอื่น อัตราราย 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร

ประเภทที่ 3 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย หรือป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ อัตราราย 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร

6.4 เขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร หมายถึง จังหวัดที่มีเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และถูกกำหนดให้เป็นเมืองบริวาร ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครปฐม และ จังหวัดสมุทรสาคร

6.5 เทศบาล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ประกอบด้วย เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล ที่อยู่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร

6.6 พนักงานเทศบาล หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และผู้บริหารของเทศบาล

6.7 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ ภาษีป้ายของเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร

6.8 ผู้บริหารของเทศบาล หมายถึง ปลัดเทศบาลนคร ปลัดเทศบาลเมือง ปลัดเทศบาลตำบล ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร

6.9 ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึคนึกคิด ความเชื่อ ของ พนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ด้วยการพูด หรือ เขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่มีอยู่

6.10 กฎหมายภาษีป้าย หมายถึง พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535)

6.11 การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย หมายถึง วิธีการทำงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

6.12 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย หมายถึง แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

6.13 แผนที่ภาษี หมายถึง รูปภาพที่แสดงที่ตั้ง ลักษณะ รูปร่างแปลงที่ดิน โรงเรือน และสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ที่มีอยู่ในเขตเทศบาล

6.14 ทะเบียนทรัพย์สิน หมายถึง เอกสารที่แสดงรายการทรัพย์สินแต่ละรายการ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ ที่ดิน โรงเรือน ป้าย และการประกอบการค้า ที่มีอยู่ในเขตเทศบาล

6.15 เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ หมายถึง การจัดทำแผนที่ภูมิ และทะเบียนทรัพย์สินในรูปแบบดิจิทัล

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางให้กับเทศบาลในการปรับปรุง แก้ไข ด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7.2 เป็นแนวทางในการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้สำหรับเป็นพื้นฐาน และแนวคิดสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. เทศบาล
3. ภาษีป้าย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น
- 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1.1 ความหมายของความคิดเห็น

มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายของคำว่า “ความคิดเห็น” ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 231) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นข้อวินิจฉัย ความเชื่อที่แสดงออกตามที่รู้หรือคิด

อุทัย หิรัญโต (2519 : 80 -81) ให้ความเห็นว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง และติดตัวอยู่เป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วไปไม่เฉพาะอย่างซึ่งมีประจำตัวของคนทุกคน ส่วนความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลาอันสั้น เรียกว่า opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้สึก แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายตัวเร็ว

สุภาวดี ประกอบทรัพย์ (2537 : 6) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และความเชื่อ

อนงค์ โดโพธิ์ไทย (2540 : 5) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกและความเชื่อ ซึ่งอาจจะเป็นการพูดหรือการเขียนก็ได้โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น

บังอร มาลาศรี (2540 : 19) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นว่า คือ การแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมาเป็นคำพูด เป็นการสรุปหรือลงความเห็นโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมิน ผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากกรณีแวดล้อมต่าง ๆ หรือความคิดเห็นเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งถูกจำกัด

ศรัณยา เทียนเสรี (2541 : 5) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม เป็นส่วนประกอบในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ประวิตร ชูศรี (2542 : 14) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจในการพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือประเด็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

อภิญา พัดพาติ (2543 : 4) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้สึกประทับใจ ความเชื่อและการตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการพิจารณาก่อนที่จะมีการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่น

อรุณศรี นาคะวิสุทธิ (2543 : 5) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม เป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น

จิตรา วัชรภรณ์ (2545 : 4) นิยามคำว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด เป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลมาจากความเชื่อ ความคิดและทัศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนจะมีการตัดสินใจแสดงออกมา ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

จากความหมายของความคิดเห็นต่างๆ ที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึงการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับความรู้สึกภายในของตนด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม เป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

1.1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

องค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ประการ (Rosenberg and Hovland , 1960 :15) คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความรู้ ความคิด และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคน (Affective Component) บุคคลและเหตุการณ์ คือ สภาพทางอารมณ์ที่เป็นความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก ไม่รัก กลัว ไม่พอใจ เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้มของบุคคลที่แสดงถึงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในวิถีทางเข้าหรือถอยหนี ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นมีความรู้สึก นึกคิดต่อสิ่งเร้าในลักษณะใด

1.1.3 ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบาย และการเปลี่ยนแปลงระบบงาน (Feldman, 1971 : 53) เพราะการที่จะดำเนินการจัดเก็บภาษีป้าย ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้นั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากพนักงานเทศบาล ดังนั้น ผู้บริหารของเทศบาลควรรับฟังความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อจะได้วางนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง

1.1.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะจะเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะ ส่วนบุคคลอีกด้วย เช่น ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ บุคคลมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ที่แตกต่างกัน

ชาติชาย โทณสินธิติ (2529 : 15) ได้เสนอว่า สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล
2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็จะมี ความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับกลุ่มและสังคมนั้น ๆ เป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง

3. วัฒนธรรมประเพณีบุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น ๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของตนไปในทางที่ดี
4. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
5. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นที่สื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวกและด้านลบได้

1.1.5 การวัดความคิดเห็น

Morgan and King (1971 : 536 , 750) ได้เสนอแนะว่า การที่จะให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้า (Face to Face) ดีกว่าที่จะให้เขาต้องมานั่งอ่านข้อความหรือเขียนข้อความ ซึ่งแสดงว่าทั้งสองคนเห็นว่าการสัมภาษณ์หรือการสอบถามจะดีกว่าการตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนด

John Zadrozny Thomas (1959 : 234) กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูง ต่ำ มากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่จะตอบคำถามเลือกตอบตามแบบสอบถาม

John Best (1977 : 171) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกถึงความคิดเห็น ก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใด

การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวทางของลิเคิร์ต (Likert 's Scale) ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของ กรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจปกครองตามพื้นที่ โดยท้องถิ่นจะจัดตั้งองค์กรปกครองขึ้นมา คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547 : 23) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมียอดประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. มีพื้นที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
3. มีองค์กรเป็นของตนเอง ซึ่งผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนแทนการแต่งตั้งจากส่วนกลาง ลักษณะขององค์กรจะแตกต่างกันไปตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้ง
4. มีภาระกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของตนเอง มีความเป็นอิสระในการดำเนินการตามหน้าที่ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
5. มีการกำกับดูแลจากรัฐ

ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดไว้มี 4 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และการปกครองรูปแบบพิเศษ กล่าวคือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (สมยศ เชื้อไทย 2548 : 8)

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี

องค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งของระบบภาษีที่ดี ก็คือ มีหลักเกณฑ์การจัดเก็บที่ดีเป็นแนวทางในการกำหนดการจัดเก็บภาษีแต่ละประเภท ซึ่งในเรื่องนี้นักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่ดี ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีอากร ของ อาดัม สมิท

นักเศรษฐศาสตร์ ชื่อ อาดัม สมิท (Adam Smith) ได้วางหลักแนวความคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีอากรไว้ 4 ประการ คือ

1. ประชาชนทุกคนในแต่ละประเทศควรจะต้องเสียสละรายได้หรือผลประโยชน์ ตามฐานะทางเศรษฐกิจของตนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐ ทั้งนี้เพราะว่าแต่ละคนต่างก็ได้รับประโยชน์และการคุ้มครองจากรัฐ
2. ภาษีที่ประชาชนแต่ละคนจะต้องเสียนั้นจะต้องมีความแน่นอน ไม่มีลักษณะกำกวม ลักษณะและรูปแบบของภาษี ตลอดจนจำนวนที่จะต้องเสียภาษีจะต้องเป็นที่ชัดแจ้งแก่ผู้เสียภาษีทุกคน
3. การเก็บภาษีทุกชนิดควรจะต้องจัดเก็บตาม วัน เวลา สถานที่ที่ผู้เสียภาษีสะดวก และจะต้องอำนวยความสะดวกในการเสียภาษีแก่ผู้เสียภาษีด้วย
4. ภาษีทุกชนิดที่จัดเก็บนั้นควรจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ แต่ทำให้รัฐบาลได้รับรายได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

2. หลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีอากรในปัจจุบัน (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม, 2541 : 123)

หลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีอากร 4 ประการ ของ อาดัม สมิท ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ต่อมาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมโลกเป็นไปอย่างก้าวกระโดด บทบาทและความสำคัญของภาษีอากรจึงเพิ่มมากขึ้น หลักเกณฑ์การเก็บภาษีที่ดีจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. หลักของความแน่นอน (Certainty) กฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ชัดแจ้งแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือ ภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องเป็นที่แจ้งชัด และมีความแน่นอนในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี รวมถึง วัน เวลา และวิธีการจัดเก็บภาษีด้วย
2. หลักของการประหยัด (Law Compliance and Collection Costs) ภาษีแต่ละประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บต่ำที่สุดด้วย
3. หลักของความเป็นธรรม (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรมหรือความเสมอภาคในกลุ่มผู้เสียภาษีทุกคน หลักของความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี หลักการดังกล่าวสามารถแยกพิจารณาได้ 2 กรณี คือ

3.1 หลักของความเป็นธรรมในแนวนอน (Horizontal Equity) หมายถึง การเสียภาษีเท่ากันสำหรับบุคคลที่อยู่ในภาวะแวดล้อมเหมือนกัน เช่น ถ้ายึดหลักตามแนวคิด ความสามารถในการเสียภาษีและเงินได้เป็นเกณฑ์แล้ว บุคคลที่มีรายได้เท่ากันก็ย่อมที่จะต้องเสีย ภาษีเท่ากัน

3.2 หลักของความเป็นธรรมในแนวตั้ง (Vertical Equity) หมายถึง การเสียภาษีในระดับที่ต่างกันสำหรับบุคคลที่อยู่ในฐานะที่ไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นหลักที่ตรงข้ามกับ ความเป็นธรรมในแนวนอน

4. หลักของการยอมรับ (Acceptability) การจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภท จะทำได้ง่ายขึ้นถ้าหากประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษี อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนจะ ยินดีให้ความร่วมมือในการเสียภาษีนั้น รัฐบาลต้องแสดงให้เห็นว่าเงินภาษีที่จัดเก็บไปนั้น ในที่สุดจะกลับคืนไปเป็นผลประโยชน์ต่อผู้เสียภาษีเองในอนาคต ก็จะช่วยให้ประชาชนยอมรับ การเสียภาษีมากขึ้น และถ้าหากทำได้เช่นนั้นก็จะทำให้ความสำนึกในการเสียภาษี (Tax Consciousness) ของประชาชนมีมากขึ้น

5. หลักของการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (Enforceability) ในระบบภาษีที่ดี นั้นภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องสามารถทำการบริหารจัดการเก็บอย่างได้ผลในทางปฏิบัติ

6. หลักของการทำรายได้ (Productivity) ภาษีที่ดีควรจะเป็นภาษีที่สามารถ ทำรายได้ให้แก่รัฐบาลได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ เป็นภาษีที่มีฐานใหญ่และฐานของภาษีขยายตัวได้ รวดเร็วตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากภาษีอากรนั้นได้มาก โดยที่ไม่ต้องเพิ่มอัตราการจัดเก็บภาษี

7. หลักของการยืดหยุ่น (Flexibility) ภาษีที่ดีควรจะเป็นภาษีที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะ ทางเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่าย เช่น การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้าใน ขณะที่เศรษฐกิจของประเทศกำลังขยายตัว รายได้ของประชาชนจะเพิ่มขึ้น แต่อัตรากำหนดที่จัดเก็บ จะเพิ่มขึ้นเร็วกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ภาษีที่จัดเก็บได้นั้นจะไปลดอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ของ ประชาชน ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันของเงินเฟ้อได้มาก

2. เทศบาล

เทศบาล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญ และเกิดขึ้นมานานกว่า 50 ปี โดยมีพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เป็นกฎหมายแม่บทกำหนดให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยแบ่งเทศบาลเป็น 3 ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร โดยใช้หลักเกณฑ์ในเรื่องจำนวนประชากร ความหนาแน่นของประชากร และรายได้เป็นเกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาล รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานและระบบการคลัง ดังนี้

2.1 ประเภทของเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดให้เทศบาลมี 3 ประเภท กล่าวคือ

2.1.1 เทศบาลตำบล พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์แน่ชัดสำหรับท้องถิ่นที่จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล กระทรวงมหาดไทยจึงได้วางแนวปฏิบัติในการกำหนดท้องถิ่นที่จะจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไว้ดังนี้

- 1) มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คน ขึ้นไป
- 2) มีความหนาแน่นของประชากรตั้งแต่ 1,500 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร
- 3) มีรายได้เกินกว่า 5 ล้านบาท ขึ้นไป โดยไม่รวมเงินอุดหนุน

2.1.2 เทศบาลเมือง ได้แก่ท้องถิ่นที่มีลักษณะ ดังนี้

- 1) ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดทุกแห่ง
- 2) ท้องถิ่นที่มีไว้ที่ตั้งศาลากลางจังหวัด จะยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้จะต้องประกอบด้วย
 - (1) ท้องถิ่นที่มีจำนวนประชากรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป
 - (2) มีรายได้เพียงพอแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

2.1.3 เทศบาลนคร ได้แก่ท้องถิ่นที่มีลักษณะ ดังนี้

- 1) ท้องถิ่นที่มีจำนวนประชากร ตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป
- 2) มีรายได้เพียงพอแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ซึ่งเทศบาลในเขตปริมณฑลจะประกอบด้วย เทศบาลนคร จำนวน 5 แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน 10 แห่ง และเทศบาลตำบล จำนวน 47 แห่ง รวมทั้งสิ้น 62 แห่ง ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เทศบาลในเขตปริมณฑล

เทศบาล	จ.สมุทรปราการ	จ.นนทบุรี	จ.ปทุมธานี	จ.นครปฐม	จ.สมุทรสาคร
1. เทศบาลนคร	1. สมุทรปราการ	1. นนทบุรี 2. ปากเกร็ด		1. นครปฐม	1. สมุทรสาคร
2. เทศบาลเมือง	1. พระประแดง 2. ลัดหลวง	1. บางบัวทอง	1. ปทุมธานี 2. รังสิต 3. ท่าโสม 4. คูคต 5. สนนบุรี		1. กระทุ่มแบน 2. อ้อมน้อย
3. เทศบาลตำบล	1. สำโรงเหนือ 2. สำโรงใต้ 3. บางปู 4. บางเมือง 5. แพรกษา 6. คำนสำโรง 7. บางพลี 8. บางเสาธง 9. บางบ่อ 10. คลองสวน 11. คลองด่าน 12. พระสมุทรเจดีย์ 13. แหลมฟ้าผ่า	1. ปลายบาง 2. บางม่วง 3. บางศรีเมือง 4. บางกรวย 5. บางใหญ่ 6. ไทรน้อย 7. ไทรม้า	1. บางหลวง 2. บางกระดี 3. ชัยบุรี 4. คลองหลวง 5. ลำลูกกา 6. ลำไทร 7. บางเดย 8. หนองเสือ 9. ระแหง	1. โพรงมะเดื่อ 2. ธรรมศาลา 3. คอนขายหอม 4. สามพราน 5. อ้อมใหญ่ 6. รามกระทุ่ม 7. นครชัยศรี 8. ห้วยพลู 9. บางเลน 10. ลำพญา 11. บางหลวง 12. กำแพงแสน 13. สามง่าม 14. ศาลายา	1. บางปลา 2. หลักห้า 3. บ้านแพ้ว 4. เกษตร

2.2 อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

เทศบาล มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะบางอย่างตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ของเทศบาล สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

2.2.1 อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดหน้าที่ไว้ 2 ประการ คือ อำนาจหน้าที่ที่เทศบาลต้องจัดทำและอำนาจหน้าที่ที่เทศบาลอาจจัดทำ ซึ่งแตกต่างกันไปตามประเภทของเทศบาล กล่าวโดยสรุป เทศบาลมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การทำให้มีและบำรุงทางบกทางน้ำ การสาธารณสุข การศึกษา การทะเบียนราษฎร การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การป้องกันและระงับอัคคีภัย การจัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การให้มีสุสานและฌาปนสถาน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา การให้มีสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม การดำเนินกิจการโรงรับจำนำ เทศพาณิชย์

2.2.2 อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย

อำนาจ ให้ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ การจัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การส่งเสริมการฝึกและประกอบอาชีพ การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การสาธารณสุข การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุน การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมการศึกษา การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น การผังเมือง การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร การควบคุมอาคาร การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อย การรักษาความปลอดภัย

จากการที่เทศบาลมีหน้าที่ต้องจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างตามที่กฎหมายกำหนดข้างต้นให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อให้การบริหารงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี นั้น เทศบาลต้องมีองค์กรที่เข้ามาบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งตามมาตรา 14 แห่ง

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 กำหนดให้เทศบาลประกอบด้วยสององค์กร คือ สภาเทศบาล เป็นองค์กรฝ่ายสภาท้องถิ่น และนายกเทศมนตรี เป็นองค์กรฝ่ายบริหารท้องถิ่น (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547 : 540-543) ดังนี้

1. **สภาเทศบาล** ประกอบด้วย ประธานสภาเทศบาลจำนวน 1 คน และรองประธานสภาเทศบาลจำนวน 1 คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 สำหรับจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลกฎหมายกำหนดไว้ตามประเภทของเทศบาล ดังนี้

1.1 สภาเทศบาลตำบล ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คน

1.2 สภาเทศบาลเมือง ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 18 คน

1.3 สภาเทศบาลนคร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 24 คน

อำนาจหน้าที่ของสภาเทศบาล สามารถแยกได้ 2 ประการ คือ ประการแรก อำนาจหน้าที่ในการตราเทศบัญญัติ และประการที่สอง อำนาจหน้าที่ในการควบคุมการบริหารงานของนายกเทศมนตรี

2. **นายกเทศมนตรี** กำหนดให้มีนายกเทศมนตรี 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ในการบริหารงาน นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งต้องมีใช้สมาชิกสภาเทศบาล เป็นผู้ช่วยในการบริหารงานตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมาย ดังนี้

2.1 เทศบาลตำบล ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 2 คน

2.2 เทศบาลเมือง ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 3 คน

2.3 เทศบาลนคร ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 4 คน

อำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรีมีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล

นอกจากองค์กรของเทศบาลที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว เทศบาลยังมีอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สำคัญในการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วง คือ พนักงานเทศบาล มาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้เทศบาลมีพนักงานเทศบาล และจัดแบ่งการบริหารออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามปริมาณ และคุณภาพของงาน โดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานประจำทั่วไปของเทศบาล

พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 4 กำหนดให้ **พนักงานเทศบาล** ได้แก่ พนักงานซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน แบ่งได้ 2 ประเภท

1. พนักงานเทศบาลสามัญ ได้แก่ พนักงานเทศบาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ แต่ไม่รวมถึงพนักงานครูเทศบาล
2. พนักงานครูเทศบาล ได้แก่ พนักงานเทศบาลซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำในสถานศึกษาของเทศบาล

โดยมี **ปลัดเทศบาล** เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานประจำตลอดจนคนงานหรือลูกจ้างและรับผิดชอบในงานประจำทั่วไปของเทศบาล ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีปฏิบัติงานของเทศบาล พ.ศ. 2496 ข้อ 6 กำหนดอำนาจและหน้าที่ของปลัดเทศบาลไว้ดังนี้

1. เรื่องที่นายกเทศมนตรีสั่งการเกี่ยวกับนโยบายของเทศบาล
2. เรื่องที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดเทศบาล
3. เรื่องซึ่งตกลงกันไม่ได้ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้บังคับบัญชา
4. เรื่องในหน้าที่สำนักงานเทศบาล
5. เรื่องที่หัวหน้าหน่วยงานเห็นเป็นปัญหาและเสนอมา เพื่อรับคำวินิจฉัย
6. เรื่องที่ปลัดเทศบาลสั่งการโดยเฉพาะ
7. เรื่องที่หัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ เห็นสมควรเสนอเพื่อทราบ

2.3 ระบบการคลังของเทศบาล

เมื่อมีองค์กรในการบริหารงานแล้วเทศบาลจำเป็นต้องมีระบบการคลังเป็นของตนเอง กล่าวคือ มีระบบในการจัดหารายได้ และใช้จ่ายรายได้นั้น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดรายได้ รายจ่าย จะบัญญัติไว้ในกฎหมายท้องถิ่นจะกำหนดเองโดยไม่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้มิได้ (พรชัย รัศมีแพทย์ , 2541 : 214)

รายได้ของเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498 มาตรา 66 กำหนดให้เทศบาลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

1. ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
2. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตและค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
3. รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล
4. รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์
5. พันธบัตรหรือเงินกู้ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

6. เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์กรหรือนิติบุคคลต่าง ๆ
7. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด
8. เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
9. รายได้อื่นใดก็ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2547 : 468-473) ได้จำแนกรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 4 ประเภท คือ ภาษีและอากร รายได้จากทรัพย์สินและการให้บริการ เงินอุดหนุน และเงินกู้ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. **ภาษีและอากร** เป็นรายได้ที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทั่วไป กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะบัญญัติถึงประเภทของภาษีและอากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บหรือจะได้รับการจัดสรรจากรัฐ นอกจากนั้นยังมีกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ที่บัญญัติในเรื่องนี้เช่นกัน ซึ่งสามารถจำแนกภาษีและอากรที่เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1.1 ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง (Locally Levied Taxes)

ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1 **ภาษีโรงเรือนและที่ดิน** เป็นภาษีที่มีหลักการจัดเก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ โดยคำนวณเก็บจากค่าเช่า เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

1.1.2 **ภาษีบำรุงท้องที่** เป็นภาษีที่จัดเก็บจากผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือครอบครองอยู่ในที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่จัดเก็บปีละครั้งตามบัญชีภาษีบำรุงท้องที่ประเมินจากราคาปานกลางของที่ดิน โดยปกติมีการตราราคาปานกลางโดยคณะกรรมการทุก 4 ปี ต่อครั้ง

1.1.3 **ภาษีป้าย** เป็นภาษีที่เก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษรภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียนและสลักจารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น เจ้าของป้ายหรือผู้ครอบครองป้ายต้องเสียภาษีเป็นรายปี

1.1.4 **อากรฆ่าสัตว์** เก็บจากการฆ่าวัว ควาย แกะ แพะ และหมู ในที่เป็นโรงฆ่าสัตว์ซึ่งมีช่วงอัตราตั้งแต่ 10 บาท ถึง 30 บาท ต่อตัว

1.2 ภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มและจัดสรรให้ (Surcharge Taxes) ซึ่งประกอบด้วย

1.2.1 **ภาษีมูลค่าเพิ่ม** เป็นภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 และนำภาษีที่จัดเก็บนี้มาจัดสรรให้แก่ท้องถิ่น

1.2.2 ภาษีเครื่องดื่ม รัฐบาลจัดเก็บภาษีนี้ในอัตราเพิ่มร้อยละ 10 จากอัตราที่เก็บอยู่ร้อยละ 20 เพื่อนำมาจัดสรรให้แก่ท้องถิ่นตามขนาดของจำนวนประชากรที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น

1.2.3 อากรมหรสพ ภาษีที่เก็บจากสถานบันเทิงต่าง ๆ แล้วจัดสรรให้แก่ท้องถิ่นตามสัดส่วนของภาษีที่เก็บได้จากแต่ละท้องถิ่น

1.2.4 ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน จัดเก็บโดยกรมสรรพสามิต และมอบให้กรมการปกครองจัดสรรให้แก่ท้องถิ่นตามจำนวนประชากรของแต่ละท้องถิ่น

1.2.5 ภาษีซีเมนต์ จัดเก็บอัตราเพิ่มร้อยละ 2 แล้วนำรายได้ทั้งหมด ทำการจัดสรรตามจำนวนประชากรของแต่ละท้องถิ่น

1.3 ภาษีที่รัฐบาลกลางจัดแบ่งให้ (Share Taxes) มีภาษีเพียงชนิดเดียว คือ ภาษียานพาหนะและล้อเลื่อน ที่จัดเก็บโดยกรมการขนส่งแล้วทำการจัดสรรให้แก่ท้องถิ่น

2 รายได้จากทรัพย์สินและการให้บริการ เป็นรายได้ที่เกิดจากผลประโยชน์ทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การให้เช่าทรัพย์สินต่าง ๆ ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร เป็นต้น หรือเป็นรายได้จากการสาธารณูปโภค การพาณิชย์ และการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง

3. เงินอุดหนุน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทนอกจากจะมีแหล่งรายได้ตามที่รัฐบาลระบุไว้แล้ว ยังสามารถมีสิทธิรับเงินอุดหนุนช่วยเหลือจากรัฐบาลได้อีก โดยมีรายละเอียดของประเภทเงินอุดหนุน วิธีการจัดสรรที่แตกต่างกันตามประเภทและความจำเป็นในการใช้ของแต่ละท้องถิ่น โดยทั่วไปเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่ท้องถิ่น แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

3.1 เงินอุดหนุนทั่วไป (General Grants) เป็นเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบให้เปล่า โดยไม่มีการจำกัดลักษณะของประเภทการใช้จ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการใช้จ่ายเงินอุดหนุนรูปแบบนี้

3.2 เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (Specific Grant) เป็นเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยกำหนดเงื่อนไขให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำโครงการเสนอต่อรัฐบาล ซึ่งหากโครงการนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายรัฐบาลแล้วก็จะได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนรูปแบบนี้ ซึ่งหากไม่สอดคล้องก็จะไม่ได้รับการจัดสรร เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะจัดทำโครงการได้ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

3.3 เงินอุดหนุนเฉพาะกิจพิเศษ หรือ เงินอุดหนุนแบบสมทบ (Matching Grant) เป็นเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับ โครงการใดโครงการหนึ่ง จำเป็นเร่งด่วน ซึ่งรัฐบาลจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการดังกล่าว โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำเงินงบประมาณของท้องถิ่นเข้ามาสมทบจำนวนหนึ่งและ

รัฐบาลจะจัดสรรเงินสมทบอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล และวัตถุประสงค์ของการจัดสรรเงินอุดหนุน รูปแบบนี้ คือ เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถทางการเงินให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะตามโครงการที่ตนต้องการ ในขณะเดียวกันก็เป็นการลดจำนวนการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย

4. เงินกู้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกู้เงินจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานได้ ซึ่งรัฐบาลจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์มาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมดูแลการกู้เงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถมีสภาพทางการเงินคล่องเพียงพอในการชดเชยและให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาษีอากรเป็นรายได้ที่สำคัญสามารถจัดเก็บได้มาก โดยเฉพาะรายได้ภาษีอากรที่เทศบาลจัดเก็บเอง ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงการจัดเก็บรายได้ที่เทศบาลในเขตปริมณฑลจัดเก็บเอง ปีงบประมาณ 2547

ประเภทรายได้	จำนวนเงินที่จัดเก็บได้	คิดเป็นร้อยละ
1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	893,588,872.64	88.73
2. ภาษีบำรุงท้องที่	29,346,858.29	2.91
3. ภาษีป้าย	81,448,220.71	8.09
4. อากรการฆ่าสัตว์	2,742,991.27	0.27
รวม	1,007,126,942.91	100.00

(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น , 2547)

ในปัจจุบันสภาวะการณ์ของเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีความเจริญเติบโต แพร่ขยายไปทุกพื้นที่ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญเพิ่มมากขึ้น มีหน้าที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การคลังท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในส่วนของการจัดหารายได้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่มีความสามารถในการจัดหารายได้ อาจทำให้สถานการณ์คลังไม่ดีพอซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของท้องถิ่น

3. ภาษีป้าย

3.1 พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

ภาษีป้าย (Signboard Tax) มีการบัญญัติไว้เป็นครั้งแรกในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2496 แล้วได้ออนให้ท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บในปี พ.ศ. 2498 ต่อมาได้มีการประกาศเป็นพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2511 หลังจากนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534

ภาษีป้าย เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากเจ้าของป้ายเป็นรายปี คำว่า “ป้าย” หมายถึง ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือ เครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษรภาพ เครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวดละสามเดือนของปีโดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วลที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

1. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพ และบริเวณของโรงมหรสพนั้นเพื่อโฆษณา มหรสพ
2. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้า หรือสิ่งที่ห่อหุ้มหรือบรรจุสินค้า
3. ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
4. ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์
5. ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
6. ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
7. ป้ายขององค์กร ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

8. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
9. ป้ายของโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่แสดงไว้ ณ อาคาร หรือ บริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นั้น
10. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตร ซึ่งค่าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน
11. ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการกุศล สาธารณะโดยเฉพาะ
12. ป้ายของสมาคม หรือมูลนิธิ
13. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

อัตราภาษีป้าย เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ซึ่งกำหนดอัตราภาษีป้ายไว้ดังนี้

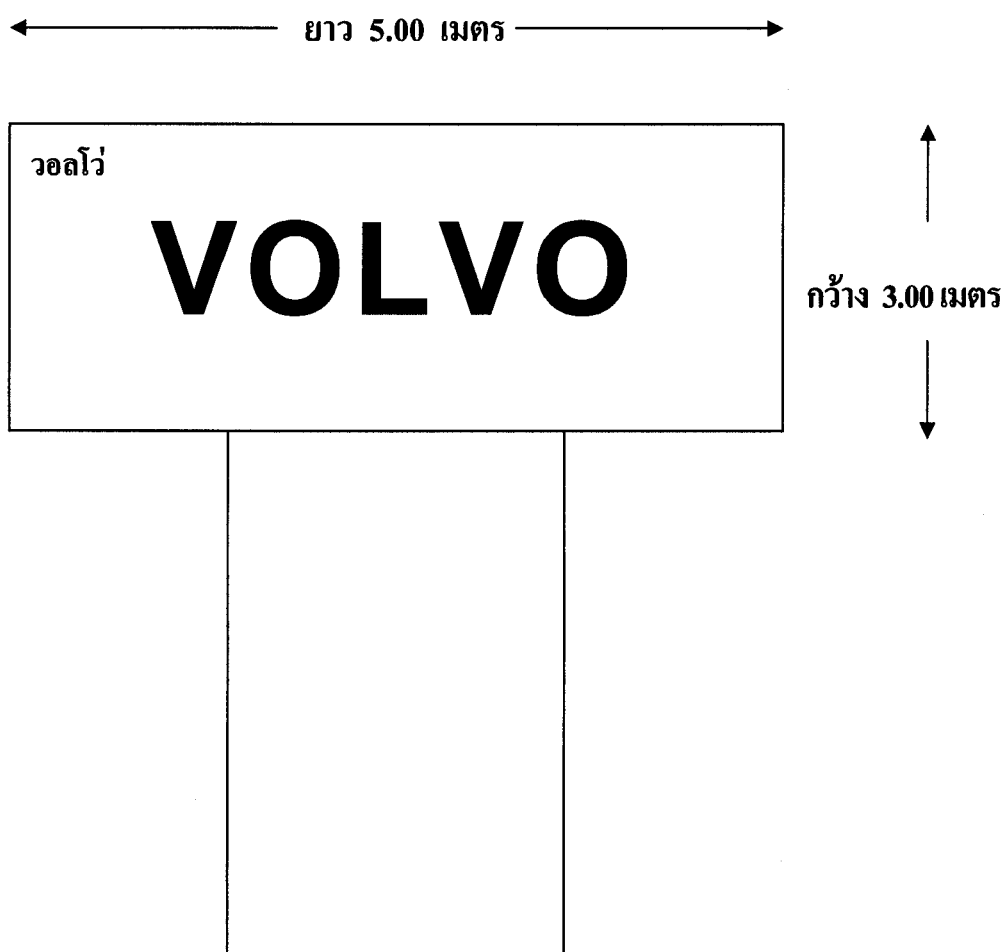
ประเภทที่ 1 ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
 ประเภทที่ 2 ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพ และหรือ เครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร

ประเภทที่ 3 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย หรือป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมด อยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร

ป้ายตามประเภท (1) (2) หรือ (3) เมื่อคำนวณแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

การคำนวณพื้นที่ป้าย มีดังนี้

1. ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนที่กว้างที่สุด คูณด้วย ส่วนที่ยาวที่สุด ของขอบเขตป้าย เป็นพื้นที่ตารางเซนติเมตร ดังตัวอย่างในภาพที่ 1.1



ภาพที่ 1.1 ป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้

2. ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่า ตัวอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมาย ที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วนำส่วนที่กว้างที่สุด คูณด้วย ส่วนที่ยาวที่สุด เป็นพื้นที่ตารางเซนติเมตร ดังตัวอย่างในภาพที่ 1.2



ภาพที่ 1.2 ป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้

ภาษีป้ายที่จัดเก็บในเขตเทศบาลใดให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น โดยผู้บริหารท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย และผู้เป็นเจ้าของป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเดือนมีนาคมของปี และชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นวันชำระภาษีป้าย ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระ ภายในเวลาที่กำหนดให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาด ทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้าย ค่าธรรมเนียม และ ค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อันเมื่อได้ส่งคำเตือน เป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่ วันที่รับหนังสือนั้น เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด หรือ ขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ก็ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น หากได้มีการยึด หรืออายัดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระภาษีป้ายค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและ ค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสั่ง ถอนการยึดหรืออายัดนั้น

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับการประเมินภาษีป้ายแล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

3.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

การจัดเก็บภาษีป้าย มีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 4 ระยะ (กรมการปกครอง, 2540: 2-18) ดังนี้

3.2.1 ระยะเตรียมการก่อนการจัดเก็บภาษีป้าย (ต้นเดือนตุลาคมถึงสิ้นเดือนธันวาคม)

เป็นระยะเวลาที่สมควรเตรียมการไว้ล่วงหน้าก่อนเริ่มฤดูการจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่

1) การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายภาษีป้าย กำหนด เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่จำกัดจำนวน

2) การประชาสัมพันธ์เป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย เพราะจะช่วยทำให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย เป็นการสร้างความเข้าใจ ให้กับประชาชน สร้างทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษี

3) การสำรวจตรวจสอบทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลจากแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สินหรือป้ายที่ปรากฏในท้องที่ จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับป้ายที่เป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการปรับ

ข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน อันจะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีป้ายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน หากมุ่งหวังให้การจัดเก็บมีประสิทธิภาพ

5) การเตรียมสถานที่ และเอกสารแบบพิมพ์ที่ต้องใช้ เป็นเรื่องที่สำคัญที่ไม้อาจมองข้าม การมีสถานที่ปฏิบัติงานที่สะดวก บรรยากาศดี เอกสารแบบพิมพ์ที่จัดเตรียมพร้อม จะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างคล่องตัวและรวดเร็ว

3.2.2 ระยะเวลาปฏิบัติการจัดเก็บภาษีป้าย (1 มกราคม ถึง 31 มีนาคม) ได้แก่

- 1) การรับแบบแสดงรายการเกี่ยวกับภาษีป้าย (แบบ ภ.ป.1)
- 2) การตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบแสดงรายการเกี่ยวกับภาษีป้าย
- 3) การประเมินค่าภาษีป้าย เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการประเมินถือหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535)
- 4) การคำนวณภาษีป้าย ตามอัตราภาษีป้าย พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการประเมินค่าภาษีป้าย ตามขนาดและประเภทของป้าย
- 5) การแจ้งการประเมิน หลังจากประเมินค่าภาษีป้ายแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งการประเมินให้เจ้าของป้ายทราบเพื่อให้ชำระเงินค่าภาษีตามเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน
- 6) การรับชำระเงินค่าภาษีป้าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายต้องชำระเงินค่าภาษีตามที่เจ้าพนักงานประเมินภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

3.2.3 ระยะเวลาติดตามประเมินผลการปฏิบัติ (1 เมษายน ถึง 30 มิถุนายน)

ระยะเวลาสำหรับการติดตามประเมินผลการปฏิบัติ กำหนดไว้ 3 เดือน คือ ตั้งแต่ 1 เมษายน ถึง 30 มิถุนายน เพื่อเป็นกรอบให้เจ้าหน้าที่วางแผนการปฏิบัติเท่านั้น ในทางปฏิบัติจริงระยะเวลาของการติดตามประเมินผลการปฏิบัติ อาจจะล่วงเลยจากที่กำหนดไป

จุดมุ่งหมายหลักในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติ คือ การตรวจสอบการชำระภาษีประจำปี ได้แก่

- 1) ตรวจสอบทะเบียน หรือข้อมูลป้าย หากตัวผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในกำหนดเวลา
- 2) การดำเนินคดีต่อผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในกำหนดเวลา
- 3) ตรวจสอบการชำระภาษีของผู้รับการประเมินประจำปี
- 4) การเรียกเงินเพิ่มจากผู้ชำระภาษีเกินกำหนดเวลา

3.2.4 ระยะเวลาบังคับจัดเก็บภาษีป้าย (1 กรกฎาคม เป็นต้นไป)

การบังคับจัดเก็บภาษี หมายถึง การใช้มาตรการขั้นรุนแรงเข้าบังคับ เพื่อให้ได้ค่าภาษีป้ายมาสู่เทศบาล การบังคับจัดเก็บภาษีจะใช้กับผู้ที่ไม่ยอมชำระค่าภาษี มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ตรวจสอบทะเบียน ข้อมูล หรือรายชื่อผู้ค้างชำระภาษี
- 2) ทำหนังสือแจ้งเตือนให้มาชำระภาษี
- 3) การยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน

3.3 แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

แผนที่ภาษี หมายถึง แผนที่ที่แสดงตำแหน่ง รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งรหัสประจำแปลงที่ดิน และเลขที่บ้านของอาคาร ดังตัวอย่างในภาพที่ 1.3

ทะเบียนทรัพย์สิน หมายถึง เครื่องมือที่จัดทำขึ้นมาเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยจะแสดงรายการทรัพย์สินของเจ้าของทรัพย์สินรายหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง ป้ายการค้าต่าง ๆ และลักษณะประกอบการค้าที่อยู่ภายในเขตเทศบาล (กรมการปกครอง, 2536 : 139,149) ดังตัวอย่างในภาพที่ 1.4

ในระยะเริ่มแรกของการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน จะให้เจ้าหน้าที่ ออกสำรวจภาคสนาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง ป้ายการค้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายในเขตเทศบาล และนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ต่อมามีการปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เข้ามาช่วยในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) คือ การแสดงฐานข้อมูลเชิงพื้นที่บนแผนที่ฐาน (Basemap) ด้วยเครื่องมืออัตโนมัติ (Automatic Devices) เป็นเทคโนโลยีซึ่งมีความสามารถในการรวมข้อมูลแผนที่ซึ่งอยู่ในรูปแบบดิจิทัล (Digital) เข้าด้วยกันกับข้อมูลเชิงบรรยายที่อธิบายถึงลักษณะเฉพาะของวัตถุต่าง ๆ ที่ปรากฏบนแผนที่ เป็นเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบการจัดเก็บ การจัดการ การวางแผน และการวางนโยบายของเทศบาล เนื่องจากเทคโนโลยี GIS สามารถจัดเก็บข้อมูลแผนที่ในรูปแบบดิจิทัล การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายร่วมกับข้อมูลแผนที่จึงสามารถกระทำได้ในเวลาเดียวกันโดยไม่ต้องอาศัยบุคลากรในการทำงานเป็นจำนวนมาก (มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย, 2544 : 2)

ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

ลำดับที่	รหัสที่ดิน	ที่ตั้งของอาคาร เลขที่ ถนน ตำบล	ลักษณะอาคาร			จำนวน			การใช้ประโยชน์			ชื่อผู้ครอบครอง	ที่อยู่ของผู้ครอบครอง	หมายเหตุ	
			ตึก/ ไม้	ถาวร	ชั่วคราว	ห้อง	ชั้น	(กxย)	ให้เช่า	อยู่เอง	ประกอบ การค้า				
.....
.....
.....
.....

ข้อมูลเกี่ยวกับป้าย

ลำดับที่	ที่ตั้งของป้าย เลขที่ ถนน ตำบล	ชื่อผู้ครอบครอง	ประเภท ป้าย	ขนาดของป้าย			จำนวนด้าน ของป้าย	ข้อความ ภาพ เครื่องหมาย	หมายเหตุ
				กว้าง	ยาว	เนื้อที่			
.....
.....
.....
.....

เนื่องจากภาษีป้ายเป็นรายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเอง และมักประสบปัญหาในการจัดเก็บ เช่น การจัดเก็บไม่ครบถ้วน และไม่ถูกต้อง เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านสื่อการโฆษณามีความก้าวหน้ามาก ป้ายจะมีลักษณะรูปแบบที่หลากหลาย (มบุญ แสงหิรัญ, 2527 : 482-496) ดังนี้

1. ป้ายโฆษณากลางแจ้ง จำแนกได้ 3 ประเภท คือ

1.1 ป้ายโปสเตอร์ (Posters) เป็นการโฆษณาโดยการพิมพ์โปสเตอร์และปิดทับบนแผ่นป้ายที่ทำไว้

1.2 ป้ายเขียน (Paint bulletins) เป็นการโฆษณาโดยการเขียนภาพหรือข้อความที่ต้องการโฆษณาลงบนป้าย

1.3 ป้ายตกแต่งพิเศษ (Spectacullars) เป็นป้ายที่สามารถเห็นได้เด่นชัดที่สุด สถานที่ติดตั้งและการออกแบบจะสามารถเรียกร้องความสนใจจากผู้ที่ผ่านไปมาได้อย่างมาก ป้ายแบบนี้จะใช้โครงเหล็ก แผ่นโลหะ แผ่นพลาสติก หลอดไฟ รวมทั้งอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว เช่น ป้ายนีออนที่มีระบบไฟวิ่ง

2. ป้ายโฆษณาเคลื่อนที่ ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะประจำทาง

การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎหมายภาษีป้ายซึ่งบัญญัติขึ้นมาหลายสิบปีอาจจะครอบคลุมไม่ทั่วถึง ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้เสียภาษีโดยสุจริต กล่าวคือ ป้ายที่มีลักษณะพิเศษ เช่น ป้ายนีออนโฆษณาที่มีอักษรวิ่งจัดเก็บตามขนาดกว้าง ยาว ของป้าย เช่นเดียวกับป้ายปกติทั่วไป โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับจากการโฆษณาที่มีมากกว่า เนื่องจากป้ายประเภทนี้จะมีอักษรวิ่งตลอดเวลา ซึ่งจะโฆษณาได้มากกว่าป้ายที่เป็นภาพนิ่งหรือป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะ การที่กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าป้ายประเภทนี้ควรจัดเก็บในลักษณะใด อาจทำให้ท้องถิ่นจัดเก็บภาษีป้ายได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น หรือป้ายโฆษณาของสถานบันเทิงที่ผู้ประกอบการบางรายติดป้ายไม่เหมาะสม อันอาจส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรม ศิลปกรรม อันดีของชาติ นั้น (เดลินิวส์ , 2548 : 7) ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บที่แตกต่างจากป้ายปกติทั่วไปหรือไม่ นอกจากนี้กฎหมาย ภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดสัดส่วนของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายสามารถหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในอัตราที่สูงมาเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าได้ กล่าวคือ ป้ายของบริษัทต่างประเทศที่ต้องการเน้นอักษรต่างประเทศมากกว่าอักษรไทย ซึ่งถ้าเป็นอักษรต่างประเทศล้วนจะต้องเสียในอัตรา 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร จึงนำอักษรไทยมาปนด้วยจะทำให้เสียในอัตราที่ถูกลง คือ เสียในอัตรา 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร โดยให้อักษรไทยอยู่บนขวาสุดของป้ายซึ่งมีขนาดเล็กมาก หากมองในระยะไกล จะเห็นเฉพาะอักษรต่างประเทศเท่านั้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องภาษีป้าย พบประเด็นปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายที่น่าสนใจ 3 ด้าน กล่าวคือ

1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย ได้แก่ พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510
 2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย
 3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่ แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- ซึ่งจะได้นำไปออกแบบสอบถามต่อไป โดยสอบถามบุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และผู้บริหารของเทศบาล

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลงานวิจัย พบว่ายังไม่มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาล ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายโดยตรง ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

พีระ วชิรวรรณวงศ์ (2531) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความสามารถในการจัดหารายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีของเทศบาล โดยศึกษาถึงความสามารถในการจัดหารายได้ของเทศบาลว่ามีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลมีขีดความสามารถในการจัดหารายได้ไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย เนื่องจากเหตุผล 3 ประการ คือ ประการแรก ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ประการที่สอง เทศบาลขาดประสิทธิภาพในการบริหารการจัดเก็บรายได้ ประการที่สาม เทศบาลขาดการริเริ่มในการจัดหารายได้ในลักษณะของการลงทุน

มาลัยทิพย์ วานิชย์ (2542) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของเทศบาล โดยศึกษาถึงโครงสร้างทางการคลังของเทศบาล และวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร โดยเน้นรายละเอียดในเรื่องภาษีอากรที่เทศบาลจัดเก็บเอง คือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย โดยการนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บมาประกอบการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ด้านโครงสร้างทางการคลังของเทศบาล ในส่วนของรายได้ เทศบาลมีรายได้จากภาษีอากรที่จัดเก็บเองและรัฐบาลจัดสรรให้มีส่วนประมาณร้อยละ 50 ของรายได้ทั้งหมดของเทศบาล รองลงมาคือเงินอุดหนุน ในส่วนของ

รายจ่าย เทศบาลมีรายจ่ายเพื่อการบริหารและรายจ่ายพิเศษ มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ รายจ่ายด้านการลงทุน ด้านการวัดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของเทศบาล ภาษีที่จัดเก็บเอง และมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน รองลงมาคือ ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องที่ เทศบาลขนาดใหญ่จะมีประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรน้อยกว่าเทศบาลขนาดเล็ก และในส่วนของเทศบาลที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรน้อย อาจมีสาเหตุมาจากการที่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลไม่มีความกระตือรือร้นที่จะติดตามเร่งรัดในการจัดเก็บภาษีอากรเท่าที่ควร

วิภาวดี ตันติพรสวัสดิ์ (2545) ศึกษาโครงสร้างรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังของเทศบาลเมืองภูเก็ต โดยศึกษา โครงสร้างรายรับ รายจ่าย และ วัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทที่เทศบาลภูเก็ตจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และอากรฆ่าสัตว์ เพื่อให้รู้ถึงความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังของเทศบาลเมืองภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลเมืองภูเก็ตไม่สามารถพึ่งพาตนเองทางด้านการคลังได้เนื่องจากรายได้ภาษีอากรในส่วนที่จัดเก็บเองน้อยมาก ส่งผลให้เทศบาลเมืองภูเก็ตต้องพึ่งพารายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้และเงินอุดหนุนต่อไป ดังนั้นเพื่อให้เทศบาลเมืองภูเก็ตมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังและสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ ผู้ทำการศึกษาได้เสนอแนะว่า ควรมีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างทางด้านรายได้ของเทศบาล ปรับปรุงอัตราภาษี ฐานภาษี ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี

สุภาวดี ประกอบทรัพย์ (2537) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความรู้ ความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยศึกษาถึงระดับความรู้ ความคิดเห็น และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น ต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษามีความรู้ต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ในระดับสูง สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่เชิงบวกมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาโท และมีตำแหน่งรองผู้กำกับการขึ้นไป ทั้งนี้ อายุ และ ประสบการณ์การสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

อนงค์ โทโพธิ์ไทย (2540) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาล ในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ โดยศึกษาถึงระดับความคิดเห็น และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารเทศบาลส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ ทั้งในรูปแบบการให้สัมปทานและการจ้างเหมา โดยมีตัวแปร อายุ และ อาชีพ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ ส่วนตัวแปรอื่นๆ คือ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง รายได้ ระดับการศึกษา ไม่พบว่า มีผลต่อความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ

ประวิตร ชูศรี (2542) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้และความคิดเห็นในระดับปานกลาง ความรู้กับความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ตัวแปรที่มีผลก่อให้เกิดความแตกต่างด้านความรู้ และความคิดเห็น คือ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในสถานประกอบการ ประเภทของกิจการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ตัวแปรด้านรายได้ต่อเดือน การได้รับข้อมูลข่าวสาร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนตัวแปรระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิญา พัดพาดี (2543) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน โดยศึกษาถึงระดับความคิดเห็น และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อตลาดน้ำตลิ่งชันอยู่ในระดับต่ำ และปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน คือ อายุ ภูมิลำเนาปัจจุบัน และระยะเวลาที่ประกอบกิจการ

อรุณศรี นาคะวิสุทธิ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อำเภอพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยศึกษาถึงระดับความคิดเห็น และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับต่ำ และ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ คือ ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระดับการศึกษา และการให้คุณค่าต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

วิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภา ที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยศึกษาถึงระดับความคิดเห็น และปัจจัยที่สัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง และเฉพาะด้านอายุ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ส่วนด้านเพศ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน หน่วยงานที่สังกัด และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการได้มาและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความคิดเห็น เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง เป็นต้น สำหรับงานวิจัยของอรุณศรี นาคะวิสุทธิ (2543) พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือ ระดับการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของประวิตร ชูศรี (2542) พบว่า ตัวแปรที่มีผลก่อให้เกิดความแตกต่างด้านความรู้และความคิดเห็น คือ ระดับการศึกษา แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ซึ่งพบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ขัดแย้งกับงานวิจัยของอนงค์ โดโพธิ์ไทย (2540) ซึ่งไม่พบว่าระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ

งานวิจัยของอนงค์ โดโพธิ์ไทย (2540) พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 268 คน ได้แก่

1.1.1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำนวน 206 คน

1.1.2 ผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน

ในการสอบถามความคิดเห็นทั้งผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายและผู้บริหารของเทศบาล เนื่องจากหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย คือ การให้คำแนะนำในการเสียภาษีป้าย การให้บริการรับชำระภาษีป้าย การส่งหนังสือเตือนให้มาชำระภาษีป้ายภายในระยะเวลาที่กำหนด การเร่งรัดติดตามจัดเก็บภาษีป้ายค้างชำระ อาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากใกล้ชิดกับผู้ที่มาติดต่อเสียภาษีป้ายโดยตรง ส่วนผู้บริหารของเทศบาลมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้าย การให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย การสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลด้วยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสนับสนุนความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

ผู้บริหารของเทศบาล ใช้ประชากร จำนวน 62 คน จำแนกตามจังหวัด ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรของผู้บริหารของเทศบาล

จังหวัด	จำนวนประชากร
สมุทรปราการ	16
นนทบุรี	10
ปทุมธานี	14
นครปฐม	15
สมุทรสาคร	7
รวม	62

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

1.2.1 ขนาดของสิ่งตัวอย่าง (Sample Size) กำหนดหาขนาดของสิ่งตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และให้ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครื่อชี่ และมอร์แกน พบว่าถ้าประชากร 206 คน ได้จำนวนตัวอย่าง 136 คน คิดเป็นร้อยละ 66.02

1.2.2 วิธีสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling Method) สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยหาสัดส่วนระหว่างประชากรในแต่ละจังหวัด ได้สัดส่วนดังนี้

สมุทรปราการ : นนทบุรี : ปทุมธานี : นครปฐม : สมุทรสาคร = 52 : 35 : 47 : 47 : 25

จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก ได้จำนวนตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

จังหวัด	ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	
	ประชากร	ตัวอย่าง
สมุทรปราการ	52	35
นนทบุรี	35	23
ปทุมธานี	47	31
นครปฐม	47	31
สมุทรสาคร	25	16
รวม	206	136

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน เทศบาลที่สังกัด เป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed Ended Questions) ทั้งนี้จะกำหนดให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด โดยจะใช้แบบมาตราประมาณค่าที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มเติม

2.1.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับผู้บริหารของเทศบาล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน เทศบาลที่สังกัด เป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บ

ภาษีปาย เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed Ended Questions) ทั้งนี้จะกำหนด ให้เลือก คำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด โดยจะใช้แบบมาตราประมาณค่าที่มีคำตอบให้ เลือก 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารของเทศบาลเป็นลักษณะ คำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีปายเพิ่มเติม

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

2.2.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถาม โดยพิจารณาความครอบคลุมเนื้อหา และภาษาที่ใช้แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ต่าง ๆ ที่ได้รับตามข้อเสนอแนะ

2.2.2 การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไป ทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนกับประชากรที่จะทำการศึกษา แต่ ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยนำไปทดสอบกับพนักงานเทศบาลในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีปายจำนวน 30 ราย และผู้บริหารของเทศบาลจำนวน 10 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อถือได้ โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ของ ครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือได้ ปรากฏดังนี้

1. ส่วนของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีปาย ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .919
2. ส่วนของผู้บริหารของเทศบาล ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .952

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑล ของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีปาย ผู้วิจัยได้ทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถามงานวิจัย และนำหนังสือดังกล่าวพร้อมแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ส่งให้กับผู้บริหาร

ของเทศบาล และผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร โดยการขอความอนุเคราะห์จากผู้ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 3 จังหวัดนครปฐม ในการนำส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาให้ผู้วิจัย โดยดำเนินการระหว่างวันที่ 27 มีนาคม - 27 เมษายน 2549 รวมเวลาประมาณ 1 เดือน และนำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
 2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย แบ่งได้ดังนี้
 - 3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ของประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ใช้ค่าสถิติเพื่อการทดสอบ t (t-test)
 - 3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน เทศบาลที่สังกัด ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และกรณีที่พบความแตกต่างจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
 4. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questions) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำคำตอบที่ได้มาจัดกลุ่มคำตอบที่อยู่ในลักษณะหรือแนวทางเดียวกัน และวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

5. การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้ (เพ็ญแข แสงแก้ว ,2538 : 86)

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ผู้บริหารของเทศบาล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questions) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำคำตอบที่ได้มาจัดกลุ่มคำตอบที่อยู่ในลักษณะหรือแนวทางเดียวกัน และวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
5. การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้ (เพ็ญแข แสงแก้ว ,2538 : 86)

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41 - 4.20	เห็นด้วยมาก
2.61 - 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.81 - 2.60	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อหาแนวคิดที่สร้างสรรค์ซึ่งสามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายตรงกัน ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
μ	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของประชากร
σ	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
df	หมายถึง	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล

ส่วนที่ 2 ผู้บริหารของเทศบาล

ในแต่ละส่วนผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยจัดเรียงข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ส่วนที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และเทศบาลที่สังกัด ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

ข้อมูลส่วนบุคคล	ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	31	22.8
หญิง	105	77.2
รวม	136	100.0
อายุ		
21 - 30 ปี	27	19.9
31 - 40 ปี	49	36.0
41 ขึ้นไป	60	44.1
รวม	136	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	49	36.0
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	87	64.0
รวม	136	100.0
ระดับตำแหน่ง		
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	86	63.2
หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้	21	15.5
ผู้อำนวยการกองคลัง	29	21.3
รวม	136	100.0
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1 – 5 ปี	41	30.1
6 – 10 ปี	28	20.6
11 – 15 ปี	23	16.9
16 ปี ขึ้นไป	44	32.4
รวม	136	100.0
เทศบาลที่สังกัด		
เทศบาลนคร	31	22.8
เทศบาลเมือง	28	20.6
เทศบาลตำบล	77	56.6
รวม	136	100.0

จากตารางที่ 4.1 สามารถพิจารณาข้อมูลส่วนบุคคลได้ ดังนี้

เพศ

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล จำนวน 136 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 77.2 และเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

อายุ

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล จำนวน 136 คน มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และอายุ 41 ปี ขึ้นไป จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1

ระดับการศึกษา

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล จำนวน 136 คน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 36 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 64

ระดับตำแหน่ง

ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล จำนวน 136 คน เป็นเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 และผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3

ประสบการณ์ในการทำงาน

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลจำนวน 136 คน มีประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 1 – 5 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ตั้งแต่ 6 -10 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ตั้งแต่ 11 – 15 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และ ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4

เทศบาลที่สังกัด

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล จำนวน 136 คน สังกัดเทศบาลนคร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 เทศบาลเมือง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และเทศบาลตำบล จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

2.1 ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตาม
ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย
ดังแสดงในตารางที่ 4.2 - 4.4

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย

รายการ	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	3.48	0.82	เห็นด้วยมาก
2. ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่ง ควรกำหนด อัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	3.86	0.97	เห็นด้วยมาก
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิงโดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.07	1.08	เห็นด้วยมาก
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของ ยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูง กว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	3.29	1.11	เห็นด้วยปานกลาง
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	3.88	1.15	เห็นด้วยมาก
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตรา ภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	3.79	1.16	เห็นด้วยมาก
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่ กว่าอักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่าง อักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้าย ประเภทที่ 3	4.24	1.00	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาด ของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมาย ให้ชัดเจน	4.11	0.96	เห็นด้วยมาก
9. ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป	4.41	0.70	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	3.90	0.56	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีความคิดเห็นด้านกฎหมาย ภาษีป้ายอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.90$) ทั้งนี้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.41$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\bar{X} = 4.24$) คือ ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทยไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3 และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

รายการ	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร	4.81	4.38	เห็นด้วยมากที่สุด
2. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม	4.33	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
3. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง	4.46	0.70	เห็นด้วยมากที่สุด
4. การสำรวจทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน กระทำทุกครั้งก่อนเริ่มฤดูกาลจัดเก็บภาษี	4.38	0.75	เห็นด้วยมากที่สุด
5. การตรวจสอบทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สิน กระทำทุกครั้งก่อนเริ่มฤดูกาลจัดเก็บภาษี	4.38	0.76	เห็นด้วยมากที่สุด
6. มีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย อย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ	4.21	0.90	เห็นด้วยมากที่สุด
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้าย ทำให้ท่านเข้าใจในการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น	4.29	0.69	เห็นด้วยมากที่สุด
8. มีการเตรียมแบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้ายไว้ล่วงหน้าอย่างเพียงพอ	4.43	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
9. แบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้าย มีรูปแบบที่เข้าใจง่าย	4.20	0.76	เห็นด้วยมาก
10. แบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้าย มีคำแนะนำและตัวอย่างในการกรอกแบบ	3.99	1.02	เห็นด้วยมาก
11. มีการให้คำแนะนำในการกรอกแบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้าย	4.26	0.78	เห็นด้วยมากที่สุด
12. มีการให้บริการระหว่างเวลาราชการ โดยไม่หยุดพักเที่ยง	3.93	1.14	เห็นด้วยมาก
13. การให้บริการแก่ผู้มาเสียภาษีเรียงตามลำดับก่อนหลัง	4.51	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
14. ผู้มาเสียภาษีรอเสียภาษีไม่เกิน 30 นาที	4.22	0.94	เห็นด้วยมากที่สุด
15. สถานที่สำหรับมาเสียภาษีเดินทางสะดวกเข้าถึงง่าย	4.27	0.81	เห็นด้วยมากที่สุด
16. สถานที่สำหรับมาเสียภาษี มีที่นั่งพัก ระหว่างรอเสียภาษี	4.46	0.78	เห็นด้วยมากที่สุด
17. สถานที่สำหรับมาเสียภาษี มีอากาศเย็นสบาย	4.49	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด
18. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาขึ้นแบบชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดทุกราย	3.83	0.97	เห็นด้วยมาก
19. การประเมินค่าภาษีป้าย ได้ประเมินตามขนาดพื้นที่ และประเภทของป้าย โดยถือหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) อย่างเคร่งครัด	4.45	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด
20. การประเมินค่าภาษีป้ายทุกครั้ง กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจในการประเมินโดยตรง	4.28	0.76	เห็นด้วยมากที่สุด
21. พนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นลายลักษณ์อักษรให้กับผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายทุกราย	4.17	0.84	เห็นด้วยมาก
22. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายทุกรายมาชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดหลังจากได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้าย	3.96	0.81	เห็นด้วยมาก
23. มีการตรวจสอบหาตัวผู้ไม่ขึ้นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในกำหนดเวลา	4.05	0.80	เห็นด้วยมาก
24. มีการดำเนินคดีต่อผู้ไม่ขึ้นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในกำหนดเวลา	3.52	1.17	เห็นด้วยมาก
25. มีการตรวจสอบการชำระภาษีป้ายของผู้รับการประเมิน	4.08	0.70	เห็นด้วยมาก
26. มีการเรียกเก็บเงินเพิ่มจากผู้ชำระภาษีเกินกำหนดเวลาอย่างเหมาะสม	4.25	0.79	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
27. มีการตรวจสอบรายชื่อผู้ค้างชำระภาษีป้าย	4.25	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด
28. มีการส่งหนังสือแจ้งเตือนผู้ค้างชำระภาษีป้ายให้มาชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายในเวลาที่กำหนด	4.30	0.77	เห็นด้วยมากที่สุด
29. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำที่ชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี	4.20	0.82	เห็นด้วยมาก
30. การยึด อายัด และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าการให้อำนาจผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการ	3.87	1.27	เห็นด้วยมาก
31. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย	3.26	1.68	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	4.06	0.46	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้ายในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) ทั้งนี้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.81$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($X = 4.51$) คือ การให้บริการแก่ผู้มาเสียภาษีเรียงตามลำดับก่อนหลัง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) คือ การให้บริการแก่ผู้มาเสียภาษีเรียงตามลำดับก่อนหลัง

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป่า

รายการ	ความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป่าให้ได้ ครบถ้วน ถูกต้อง	4.43	0.77	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป่าให้ได้ ครบถ้วน ถูกต้อง	4.46	0.68	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษี ในการจัดเก็บภาษีป่าทุกครั้ง	4.10	0.87	เห็นด้วยมาก
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สิน ในการจัดเก็บภาษีป่าทุกครั้ง	4.20	0.83	เห็นด้วยมาก
5. ข้อมูลป่าในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	2.92	1.23	เห็นด้วยปานกลาง
6. ข้อมูลป่าในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	2.89	1.22	เห็นด้วยปานกลาง
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	3.91	1.06	เห็นด้วยมาก
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้จัดเก็บภาษีป่าได้ ครบถ้วน ถูกต้อง มากขึ้น	3.93	0.99	เห็นด้วยมาก
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้จัดเก็บภาษีป่าได้เพิ่มมากขึ้น	3.89	1.00	เห็นด้วยมาก
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.01	0.97	เห็นด้วยมาก
รวม	3.87	0.53	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่ามีความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป่า ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ทั้งนี้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\bar{X} = 4.46$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป่าให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\bar{X} = 4.43$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป่าให้ได้ ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุด เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) คือ ข้อมูลป่าในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ และ ระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.5 – 4.6

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ของทุกด้าน จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	3.85	0.48	3.91	0.59	-0.515
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	3.96	0.50	4.09	0.45	-1.321
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	3.91	0.44	3.86	0.56	0.502
รวม	4.01	0.40	4.09	0.39	-1.017

จากตารางที่ 4.5 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็น ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ของทุกด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ต่ำกว่า		ปริญญาตรี		t
	ปริญญาตรี		หรือสูงกว่า		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	3.73	0.63	4.00	0.50	-2.729*
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	4.02	0.50	4.08	0.44	-0.767
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	3.80	0.50	3.91	0.55	-1.101
รวม	3.93	0.41	4.04	0.37	-1.562

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ ระดับตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และเทศบาลที่สังกัด ดังแสดงในตารางที่ 4.7 - 4.13

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ

(n = 136)

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านกฎหมายภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.825	1.913	6.436*
	ภายในกลุ่ม	133	39.519	0.297	
	รวม	135	43.344		
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.511	0.255	1.174
	ภายในกลุ่ม	132	28.692	0.217	
	รวม	134	29.202		
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.024	0.012	0.041
	ภายในกลุ่ม	133	38.801	0.292	
	รวม	135	38.825		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		3.58	3.91	4.03
21 – 30 ปี	3.58	-	*0.32	0.45*
31 – 40 ปี	3.91	-	-	0.12
41 ปีขึ้นไป	4.03	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างไปจากผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และอายุ 41 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ อายุ 41 ปี ขึ้นไป

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
จำแนกตามระดับตำแหน่ง

(n = 136)

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านกฎหมายภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.156	1.078	3.481*
	ภายในกลุ่ม	133	41.188	0.310	
	รวม	135	43.344		
ด้านการปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.509	0.254	1.170
	ภายในกลุ่ม	132	28.694	0.217	
	รวม	134	29.203		
ด้านเครื่องมือที่ใช้ใน การจัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.590	0.295	1.025
	ภายในกลุ่ม	133	38.235	0.287	
	รวม	135	38.825		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับตำแหน่ง ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้			ผู้อำนวยการกองคลัง
	\bar{X}	เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้	
		3.81	3.96	4.12
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	3.81	-	-	0.30*
หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้	3.96	-	-	-
ผู้อำนวยการกองคลัง	4.12	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างไปจากผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่ง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

(n = 136)

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านกฎหมายภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.983	1.328	4.452*
	ภายในกลุ่ม	132	39.361	0.298	
	รวม	135	43.344		
ด้านการปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.764	0.588	2.808
	ภายในกลุ่ม	131	27.438	0.209	
	รวม	134	29.202		
ด้านเครื่องมือที่ใช้ใน การจัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.642	0.214	0.740
	ภายในกลุ่ม	132	38.183	0.289	
	รวม	135	38.825		

*p < .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการ		1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 ปี ขึ้นไป
ทำงาน	\bar{X}	3.67	3.89	4.16	3.98
1 – 5 ปี	3.67	-	0.22	0.48*	0.30
6 – 10 ปี	3.89	-	-	0.26	0.08
11 – 15 ปี	4.16	-	-	-	0.18
16 ปี ขึ้นไป	3.98	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างไปจากผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11- 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1- 5 ปี มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11 - 15 ปี

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด

(n = 136)

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านกฎหมายภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.560	0.280	0.870
	ภายในกลุ่ม	133	42.784	0.322	
	รวม	135	43.344		
ด้านการปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.891	0.446	2.078
	ภายในกลุ่ม	132	28.311	0.214	
	รวม	134	29.202		
ด้านเครื่องมือที่ใช้ใน การจัดเก็บภาษีป้าย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.274	0.137	0.473
	ภายในกลุ่ม	133	38.551	0.290	
	รวม	135	38.825		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่สังกัดเทศบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ดังแสดงในตารางที่ 4.14 – 4.16

ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย

(n = 55)			
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรมีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายภาษีป้ายที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น อัตราภาษีป้าย ประเภทของป้าย ให้เหมาะสมทันสมัย สอดคล้องกับสภาวการณ์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากผู้เสียภาษีอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายหลีกเลี่ยงการชำระภาษีป้ายมากขึ้น	20	34.49
2	ควรเพิ่มบทลงโทษเกี่ยวกับภาษีป้ายให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือดำเนินการกับผู้ที่ไม่ยอมชำระภาษีป้าย หรือหลีกเลี่ยงภาษี	8	13.80
3	ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายภาษีป้ายให้ชัดเจน	6	10.35
4	ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ หรือป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทยไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	3	5.17
5	ควรมีการจำแนกประเภทป้ายใหม่ให้เหมาะสม ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการโฆษณา	3	5.17
6	ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าป้ายที่มีลักษณะพิเศษ เช่น ป้ายที่มีอักษรวิ้งป้ายไฟร้านเสริมสวย ป้ายสามมิติ เข้าลักษณะป้ายประเภทใด	3	5.17
7	ควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีป้ายล้อเลื่อนและการให้คำจำกัดความของคำว่า “ป้ายล้อเลื่อน” ในพระราชบัญญัติภาษีป้ายให้ชัดเจน	3	5.17

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
8	ควรมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจนในเรื่องการดำเนินคดีกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510	3	5.17
9	ควรกำหนดอัตราเงินเพิ่ม ให้มากกว่าเดิม ในกรณีที่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย และไม่ชำระภาษีป้าย ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไม่ถูกต้อง	2	3.45
10	ควรกำหนดอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 1 ให้สูงขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากอัตราที่จัดเก็บ ในปัจจุบันต่ำเกินไป	2	3.45
11	ควรให้คำจำกัดความของป้ายประเภทที่ 2 และ ประเภทที่ 3 อย่างชัดเจนเพื่อมิให้เกิดความสับสนในการจัดเก็บ	2	3.45
12	ป้ายที่มีอักษรต่างประเทศล้วน ควรมีการปรับปรุง แก้ไข อัตราภาษีป้ายให้สูงขึ้นกว่าเดิม	1	1.72
13	ควรมีการกำหนดขนาดความสูงของป้ายแต่ละประเภท	1	1.72
14	ควรกำหนดอัตราขั้นต่ำของภาษีป้ายที่ต้องเสียให้มากกว่า 200 บาท	1	1.72
	รวม	58	100.00

ตารางที่ 4.15 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บ
ภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

(n =55)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรเพิ่มศักยภาพให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดเก็บ และงานด้านแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อให้ การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและทันต่อเหตุการณ์	21	50.00
2	ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อกระตุ้นจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ในการเสียภาษีแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี	7	16.68
3	ควรจัดให้มีการออกสำรวจป้ายอย่างสม่ำเสมอจะได้ทราบว่าป้ายใดมีการเปลี่ยนแปลงหรือติดตั้งใหม่ เพื่อจะได้ปรับข้อมูลในแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน	4	9.52
4	การชำระเงินค่าภาษีป้ายควรชำระผ่านธนาคารได้	4	9.52
5	บุคลากรด้านการจัดเก็บภาษีป้ายและการสำรวจ ไม่เพียงพอ เนื่องจากมีการโอนย้ายเปลี่ยนสายงาน ควรจัดหาบุคลากรมาปฏิบัติงานให้ครบตามกรอบอัตรากำลังที่มีอยู่	3	7.14
6	ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล ควรมีอัยยาศัยที่ดี ยิ้มแย้ม มีลักษณะเป็นกันเองกับผู้มาเสียภาษี และบริการด้วยความรวดเร็ว	2	4.76
7	ควรมีการประเมินประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาล อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	1	2.38
	รวม	42	100.00

ตารางที่ 4.16 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บ
ภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

(n = 55)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรจัดให้มีเครื่องมือที่มีมาตรฐานและทันสมัยสามารถวัดป้ายที่มี ขนาดใหญ่ หรือป้ายที่อยู่ในที่สูงได้ เพื่อให้การคำนวณภาษีป้าย ถูกต้องและแม่นยำ	9	24.33
2	การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกใบเสร็จรับเงินจะสะดวกและ รวดเร็วกว่าเขียนด้วยมือ	8	21.62
3	ควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เช่น เทคโนโลยี GIS	7	18.92
4	การนำเทคโนโลยี GIS มาใช้ควรมีการ update ข้อมูลให้เป็น ปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี	6	16.22
5	ควรใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย	5	13.51
6	ควรมีการบันทึกภาพถ่ายของป้ายไว้เป็นหลักฐานในการจัดเก็บภาษี ป้ายทุกครั้ง	1	2.70
7	ควรมีเครื่องมือที่สามารถบันทึกข้อมูลของป้าย บอกรายละเอียดพื้นที่ของ ป้าย และคำนวณภาษีป้ายได้	1	2.70
รวม		37	100.00

ส่วนที่ 2 ผู้บริหารของเทศบาล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน เทศบาลที่สังกัด ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล

ข้อมูลส่วนบุคคล	ผู้บริหารของเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	43	69.4
หญิง	19	30.6
รวม	62	100.0
อายุ		
21 - 30 ปี	4	6.5
31 - 40 ปี	17	27.4
41 ขึ้นไป	41	66.1
รวม	62	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	8.1
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	31	50.0
สูงกว่าปริญญาตรี	26	41.9
รวม	62	100.0

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ผู้บริหารของเทศบาล	
	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1 – 5 ปี	2	3.2
6 – 10 ปี	14	22.6
11 – 15 ปี	15	24.2
16 ปี ขึ้นไป	31	50.0
รวม	62	100.0
เทศบาลที่สังกัด		
เทศบาลนคร	5	8.1
เทศบาลเมือง	10	16.1
เทศบาลตำบล	47	75.8
รวม	62	100.0

จากตารางที่ 4.17 สามารถพิจารณาข้อมูลส่วนบุคคลได้ ดังนี้

เพศ

ผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และเป็นเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4

อายุ

ผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 และอายุ 41 ปี ขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1

ระดับการศึกษา

ผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9

ประสบการณ์ในการทำงาน

ผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน มีประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 1-5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตั้งแต่ 6-10 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ตั้งแต่ 11-15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 50

เทศบาลที่สังกัด

ผู้บริหารของเทศบาล จำนวน 62 คน สังกัดเทศบาลนคร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 เทศบาลเมือง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และเทศบาลตำบล จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 75.8

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ดังแสดงในตารางที่ 4.18 - 4.20

ตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ด้านกฎหมายภาษีป้าย

รายการ	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	3.56	1.03	เห็นด้วยมาก
2. ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบไฟ วิ่ง ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.05	0.85	เห็นด้วยมาก
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิงโดยเฉพาะบริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.23	0.91	เห็นด้วยมากที่สุด
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	3.44	0.93	เห็นด้วยมาก
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	4.02	1.03	เห็นด้วยมาก
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	4.24	0.78	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	4.27	0.75	เห็นด้วยมากที่สุด
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน	4.39	0.75	เห็นด้วยมากที่สุด
9. ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป	4.53	0.76	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.56	0.46	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 พบว่าในภาพรวมผู้บริหารของเทศบาลมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\mu = 4.56$) ทั้งนี้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.53$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.39$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดขนาดสัดส่วนของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.44$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

ตารางที่ 4.19 ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

รายการ	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร	4.32	0.74	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	4.16	0.72	เห็นด้วยมาก
3. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นลายลักษณ์อักษร	4.48	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด
4. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม	4.32	0.69	เห็นด้วยมากที่สุด
5. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง	4.40	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
6. การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.37	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้ายทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.34	0.70	เห็นด้วยมากที่สุด
8. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน	4.44	0.69	เห็นด้วยมากที่สุด
9. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	4.29	0.77	เห็นด้วยมากที่สุด
10. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง	4.45	0.69	เห็นด้วยมากที่สุด
11. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี	4.34	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด
12. การยึด อาศัย และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น	3.73	1.35	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
13. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย	3.42	1.12	เห็นด้วยมาก
รวม	4.23	0.43	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารของเทศบาลมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.23$) ทั้งนี้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.48$) คือ มีการแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.45$) คือ มีการให้คำแนะนำ และวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุด เห็นด้วยมาก ($\mu = 3.42$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

ตารางที่ 4.20 ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาล ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

รายการ	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.39	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.52	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.10	0.69	เห็นด้วยมาก
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.27	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
5. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.23	1.06	เห็นด้วยปานกลาง
6. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.24	1.01	เห็นด้วยปานกลาง
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผนการจัดการ และการวางนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย	3.90	1.00	เห็นด้วยมาก
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.08	0.85	เห็นด้วยมาก
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.98	0.83	เห็นด้วยมาก
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.02	0.75	เห็นด้วยมาก
11. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.03	0.84	เห็นด้วยมาก

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
12. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษี ของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.00	0.78	เห็นด้วยมาก
13. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้จัดเก็บภาษีป้าย ได้เพิ่มมากขึ้น	3.97	0.80	เห็นด้วยมาก
รวม	3.97	0.51	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ในภาพรวมผู้บริหารของเทศบาลมีความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บ ภาษีป้ายในระดับมาก ($\mu = 3.97$) ทั้งนี้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.52$) คือทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.39$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.23$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.21 – 4.24

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	3.42	1.11	3.89	0.73
2. ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนด อัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.07	0.70	4.00	1.15
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.23	0.86	4.21	1.03
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลัง ของ ยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูง กว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	3.37	0.95	3.58	0.90
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทยและ อักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	4.23	0.75	3.53	1.38
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสีย อัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนด ขนาดของตัว อักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	4.33	0.71	4.05	0.91
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่า อักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษร ต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	4.49	0.66	3.79	0.71

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน	4.47	0.70	4.21	0.85
9. ควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป	4.65	0.57	4.26	1.04
รวม	4.63	0.39	4.41	0.57

จากตารางที่ 4.21 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ด้านกฎหมายภาษีสรรพสามิต จำแนกตามเพศ พบว่า

เพศชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.65$) คือ ควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.49$) คือ ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศโดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทยไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีสรรพสามิตประเภทที่ 3 และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.37$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

เพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.26$) คือ ควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.21$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย

และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และป้ายโฆษณาของสถานบันเทิงโดยเฉพาะบริการ
อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป และอันดับท้ายสุด
เห็นด้วยมาก ($\mu = 3.53$) คือ กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษร
ต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี

สรุป เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้าย อยู่ในระดับมากที่สุด
เหมือนกัน คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5
(พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
1. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร	4.33	0.68	4.32	0.88
2. ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติ เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	4.14	0.67	4.21	0.85
3. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร	4.53	0.59	4.37	0.76
4. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติ หน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่าง เคร่งครัดและเหมาะสม	4.44	0.59	4.05	0.84
5. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับ ทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง	4.49	0.63	4.21	0.71
6. การฝึกอบรม ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.44	0.59	4.21	0.71
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้ายทำให้ผู้ปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้าย มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.40	0.62	4.21	0.85
8. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน	4.47	0.66	4.37	0.76

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
9. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	4.51	0.66	4.32	0.74
10. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง	4.51	0.66	4.32	0.74
11. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกรังเกียจที่จะเสียภาษี	4.35	0.72	4.32	0.58
12. การยึด อายัด และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น	3.79	1.30	3.58	1.50
13. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย	3.35	1.19	3.58	0.96
รวม	4.27	0.42	4.14	0.44

จากตารางที่ 4.22 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ พบว่า

เพศชาย มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.53$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.51$) คือ การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้ มีการให้คำแนะนำ และวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.35$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมักใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

เพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.14$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.37$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.32$) คือ มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

อยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้ มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป่า
แก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และมีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้
ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก
($\mu = 3.58$) คือ การยึด อายัด และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่
ของผู้บริหารท้องถิ่นและผู้มีหน้าที่เสียภาษีมักใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป่า

สรุป เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่าอยู่ในระดับ
มากที่สุดเหมือนกัน คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป่า
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป่า จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บ ภาษีป่าให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.51	0.63	4.11	0.65
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการ จัดเก็บภาษีป่าให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.56	0.62	4.42	0.60
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บ ภาษีป่าทุกครั้ง	4.16	0.68	3.95	0.70
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการ จัดเก็บภาษีป่าทุกครั้ง	4.35	0.57	4.11	0.80
5. ข้อมูลป่าในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.26	1.13	3.16	0.89
6. ข้อมูลป่าในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็น ปัจจุบัน	3.30	1.05	3.11	0.93
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผน การจัดการ และการวางนโยบายจัดเก็บภาษีป่า	3.86	1.06	4.00	0.88
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภาษี มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.09	0.86	4.05	0.84

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.07	0.85	3.79	0.78
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการ จัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.05	0.78	3.95	0.70
11. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผน จัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.09	0.86	3.89	0.80
12. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.02	0.80	3.95	0.78
13. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น	4.02	0.80	3.84	0.83
รวม	4.02	0.53	3.87	0.48

จากตารางที่ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเพศ พบว่า

เพศชาย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.56$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.51$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.26$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

เพศหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.42$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.11$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.11$) คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

สรุป เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามเพศ

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง	
	μ	σ	μ	σ
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	4.63	0.39	4.41	0.57
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	4.27	0.42	4.14	0.44
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	4.02	0.53	3.87	0.48
รวม	4.02	0.32	3.87	0.36

จากตารางที่ 4.24 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามเพศ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารของเทศบาลที่เป็นเพศหญิง

3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ ดังแสดงในตารางที่ 4.25 – 4.28

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามอายุ

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	4.25	0.95	3.71	1.16	3.44	0.97
2. ป้ายนิรโทษณาที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายนิรโทษณาทั่วไป	4.50	0.57	4.06	0.89	4.00	0.86
3. ป้ายนิรโทษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะบริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายนิรโทษณาทั่วไป	4.50	0.57	4.41	0.79	4.12	0.98
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลัง ของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายนิรโทษณาทั่วไป	3.50	0.57	3.59	1.00	3.37	0.94
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	5.50	0.57	3.88	1.05	4.12	1.05
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนด ขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	3.50	0.57	4.35	0.60	4.27	0.83

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มี ขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทย จะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควร กำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	3.50	0.57	4.29	0.68	4.34	0.76
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมี การกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน	3.50	0.57	4.41	0.79	4.46	0.71
9. ควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับ ที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้ เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงไป	4.25	0.50	4.29	1.16	4.46	0.53
รวม	4.27	0.14	4.60	0.53	4.58	0.45

จากตารางที่ 4.25 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บ
ภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามอายุ พบว่า

อายุระหว่าง 21 -30 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.27$) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.50$) คือ ป้ายนิโชนาที่มี
ระบบไฟวิ่งควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป และป้ายโฆษณาของ
สถานบันเทิง โดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้าย
โฆษณาทั่วไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.25$) คือ การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏใน
กฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย และควรมีการปรับปรุง แก้ไข
พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และ กฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้
เหมาะสม และทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

อายุระหว่าง 31 -40 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.41$) คือ ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.35$) คือ ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.59$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลัง ของยานพาหนะควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

อายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.46$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.34$) คือ ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศโดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทยไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3 และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.37$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

สรุป อายุระหว่าง 31 -40 ปี และ อายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.00	0.81	4.53	0.71	4.27	0.74
2. ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติ เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	4.25	0.95	4.24	0.75	4.12	0.71
3. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น ลายลักษณ์อักษร	4.25	0.95	4.47	0.80	4.51	0.55
4. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม	4.25	0.95	4.24	0.75	4.37	0.66
5. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการ ได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง	4.50	0.57	4.29	0.68	4.44	0.67
6. การฝึกอบรม ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บ ภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.25	0.95	4.29	0.77	4.41	0.54
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้าย ทำให้ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย มีความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.25	0.95	4.41	0.71	4.32	0.68
8. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้าย ที่ชัดเจน	4.00	0.81	4.47	0.80	4.46	0.63
9. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้ กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	4.00	0.81	4.47	0.94	4.24	0.69
10. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหา ด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง	4.00	0.81	4.53	0.80	4.46	0.63

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
11. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกดีใจที่จะเสียภาษี	4.00	0.00	4.41	0.71	4.34	0.69
12. การยึด อาศัย และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น	3.75	1.25	3.88	1.26	3.66	1.42
13. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรือ อิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย	4.00	0.81	3.71	1.04	3.24	1.15
รวม	4.12	0.58	4.30	0.50	4.22	0.39

จากตารางที่ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ พบว่า

อายุระหว่าง 21 -30 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.50$) คือ มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้ายอย่างทั่วถึง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.25$) คือ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมายมีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้ายทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu= 3.75$) คือ การยึด อาศัย และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น

อายุระหว่าง 31 -40 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu= 4.30$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.53$) คือ มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.47$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บ

ภาษีป้ายที่ชัดเจน การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้ และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu=3.71$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมักใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

อายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.51$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.46$) คือ มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.24$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมักใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

สรุป อายุระหว่าง 21-30 ปี อายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.25	0.50	4.24	0.75	4.46	0.63
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.50	0.57	4.59	0.61	4.49	0.63
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.50	0.57	4.18	0.80	4.02	0.65
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.50	0.57	4.41	0.61	4.20	0.67
5. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.25	1.50	3.18	1.01	3.24	1.06

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
6. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.25	1.50	3.24	1.09	3.24	0.96
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผน การจัดการ และการวางนโยบาย จัดเก็บภาษีป้าย	4.00	0.81	3.88	1.11	3.90	0.99
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.75	0.50	4.35	0.70	4.00	0.92
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.75	0.50	4.18	0.72	3.93	0.90
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.75	0.50	4.18	0.72	3.98	0.79
11. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.81	4.06	0.82	4.02	0.88
12. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.00	0.81	4.24	0.66	3.90	0.83
13. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น	4.25	0.95	4.00	0.70	3.93	0.84
รวม	3.98	0.39	4.05	0.50	3.94	0.54

จากตารางที่ 4.27 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามอายุ พบว่า

อายุระหว่าง 21-30ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu=4.50$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บ

ภาษีป้ายทุกครั้ง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.25$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.25$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

อายุระหว่าง 31-40 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.59$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.41$) คือ ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.18$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

อายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.49$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.46$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.24$) คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

สรุป อายุระหว่าง 21-30 ปี อายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามอายุ

รายการ	21-30 ปี		31-40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	4.27	0.14	4.60	0.53	4.58	0.45
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	4.12	0.58	4.30	0.50	4.22	0.39
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	3.98	0.39	4.05	0.50	3.94	0.54
รวม	3.87	0.31	4.03	0.40	3.96	0.32

จากตารางที่ 4.28 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามอายุ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีอายุระหว่าง 31 -40 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารของเทศบาลที่มีอายุระหว่าง 21- 30 ปี และ 41ปีขึ้นไป

3.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.29 – 4.32

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	4.40	0.89	3.45	1.06	3.54	0.98
2. ป้ายนิรโทษกรรมที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.80	0.44	3.97	0.75	4.00	0.98
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะบริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	5.00	0.00	4.13	0.92	4.19	0.93
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลัง ของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	5.00	0.00	3.16	0.86	3.46	0.81
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	4.80	0.44	3.81	1.01	4.12	1.07

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ ที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควร กำหนด ขนาดของตัวอักษรไทยและอักษร ต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	4.40	0.54	4.16	0.77	4.31	0.83
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มี ขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทย จะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควร กำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	4.60	0.54	4.19	0.74	4.31	0.78
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมี การกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ ชัดเจน	4.20	0.83	4.35	0.75	4.46	0.76
9. ควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับ ที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้ เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงไป	4.00	0.70	4.42	0.92	4.77	0.43
รวม	5.00	0.49	4.44	0.42	4.62	0.46

จากตารางที่ 4.29 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บ
ภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 5.00$) คือ ป้ายโฆษณาของสถาน
บันเทิง โดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณา

ทั่วไป และป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.80$) คือ ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป และกฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 4.00$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.44$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.42$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.35$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.16$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.77$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.46$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.46$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

สรุป ระดับการศึกษาปริญญาตรีและระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.20	0.83	4.32	0.74	4.35	0.74
2. ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติ เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	4.20	0.83	4.10	0.74	4.23	0.71
3. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น ลายลักษณ์อักษร	4.40	0.89	4.39	0.71	4.62	0.49
4. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม	4.40	0.89	4.32	0.74	4.31	0.61
5. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการ ได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง	4.40	0.54	4.42	0.62	4.38	0.75
6. การฝึกอบรม ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บ ภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.89	4.23	0.61	4.54	0.58
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้าย ทำให้ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย มีความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.40	0.89	4.19	0.70	4.50	0.64
8. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้าย ที่ชัดเจน	4.40	0.89	4.45	0.72	4.42	0.64
9. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้ กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	4.40	0.89	4.35	0.79	4.19	0.74
10. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัย ปัญหา ด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง	4.40	0.89	4.42	0.67	4.50	0.70

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
11. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี	4.20	0.44	4.39	0.61	4.31	0.78
12. การยึด อายัด และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น	3.60	1.51	3.77	1.28	3.69	1.46
13. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรือ อิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย	3.00	1.58	3.35	1.19	3.58	0.94
รวม	4.18	0.62	4.20	0.41	4.27	0.43

จากตารางที่ 4.30 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.18$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.40$) คือ มีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้ายอย่างทั่วถึง มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้ายทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้ มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหา ด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง เห็นด้วยมาก รองลงมา ($\mu = 4.20$) คือมีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความ รู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย และอันดับท้ายสุด

เห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.00$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.45$) คือ มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.42$) คือ มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้ายอย่างทั่วถึง มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.35$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.62$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.54$) คือ การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.58$) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

สรุป ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.00	0.70	4.29	0.69	4.58	0.57
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.00	0.70	4.58	0.56	4.54	0.64

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภูมิในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.00	0.00	4.00	0.77	4.23	0.65
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.00	0.00	4.26	0.77	4.35	0.56
5. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภูมิ ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.20	0.83	3.29	0.97	3.15	1.22
6. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.60	0.54	3.26	0.99	3.15	1.12
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผนการจัดการ และการวางนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย	4.00	0.70	3.81	0.87	4.00	1.20
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภูมิมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.20	0.44	3.87	0.76	4.31	0.97
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.70	3.81	0.70	4.19	0.98
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.40	0.54	3.84	0.68	4.15	0.83
11. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.70	3.90	0.74	4.19	0.98
12. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.00	0.00	4.03	0.70	3.96	0.95
13. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น	3.80	0.44	3.84	0.77	4.15	0.88
รวม	3.93	0.26	3.90	0.48	4.07	0.59

จากตารางที่ 4.31 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.40$) คือ การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้ายมีประสิทธิภาพมากขึ้น เห็นด้วยมากรองลงมา ($\mu = 4.20$) คือ การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.20$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ระดับการศึกษاپริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.58$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.29$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.26$) คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.58$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.54$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.15$) คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบันและข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

สรุป ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็น ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ระดับการศึกษاپริญญาตรีและระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็น ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ของทุกด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	5.00	0.49	4.44	0.42	4.62	0.46
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	4.18	0.62	4.20	0.41	4.27	0.43
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	3.93	0.26	3.90	0.48	4.07	0.59
รวม	4.08	0.38	3.91	0.32	4.03	0.35

จากตารางที่ 4.32 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีระดับการศึกษาดำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยมากกว่า ผู้บริหารของเทศบาลที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

3.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังแสดงในตารางที่ 4.33 – 4.36

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16 ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏ ในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	5.00	0.00	3.86	0.94	3.67	0.90	3.29	1.07
2. ป้ายนิรโทษณาที่มีระบบไฟวิ่ง ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	5.00	0.00	4.36	0.74	4.07	0.70	3.84	0.93

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16 ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	5.00	0.00	4.43	0.64	4.27	0.79	4.06	1.06
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	3.00	0.00	3.93	0.73	3.20	0.56	3.35	1.11
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	3.00	0.00	4.07	0.99	4.13	0.74	4.00	1.18
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	3.00	0.00	4.14	0.66	4.27	0.79	4.35	0.79
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	3.00	0.00	4.21	0.69	4.40	0.73	4.32	0.74
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน	3.00	0.00	4.36	0.74	4.53	0.64	4.42	0.76

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
9. ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป	4.50	0.70	4.07	1.14	4.60	0.63	4.71	0.52
รวม	4.16	0.78	4.64	0.58	4.62	0.43	4.53	0.43

จากตารางที่ 4.33 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บ ภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 5.00$) คือ การจำแนกลักษณะป้าย ที่ปรากฏในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย ป้ายนิออนโฆษณา ที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป ป้ายโฆษณาของ สถานบันเทิงโดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณา ทั่วไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.50$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.00$) คือ กฎหมาย ภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษีป้าย ที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศโดยให้มีขนาดใหญ่กว่า อักษรไทยไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศควรกำหนด ให้เสียอัตราภาษีป้าย ประเภทที่ 3 กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนด สัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน

ประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.43$) คือ ป้ายโฆษณา ของสถานบันเทิงโดยเฉพาะ บริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูง

กว่าป้ายโฆษณาทั่วไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.36$) คือ ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.86$) คือ การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.60$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.53$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.20$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.71$) คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.42$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.29$) คือ การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย

สรุป ประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี และ ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี และ ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.50	0.70	4.29	0.82	4.33	0.72	4.32	0.74
2. ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	5.00	0.00	4.29	0.82	4.27	0.70	4.00	0.68
3. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร	5.00	0.00	4.36	0.84	4.53	0.64	4.48	0.57
4. พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม	5.00	0.00	4.00	0.78	4.40	0.63	4.39	0.66
5. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการ ได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง	5.00	0.00	4.07	0.61	4.60	0.63	4.42	0.67
6. การฝึกอบรม ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	4.29	0.82	4.47	0.51	4.32	0.59
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้าย ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	5.00	0.00	4.21	0.80	4.53	0.51	4.26	0.72
8. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน	4.50	0.70	4.21	0.69	4.67	0.61	4.42	0.72
9. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	4.50	0.70	4.21	0.80	4.27	0.96	4.32	0.70

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
10. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัย ปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง	4.50	0.70	4.29	0.82	4.47	0.74	4.52	0.62
11. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิด ความรู้สึกรังเกียจที่จะเสียภาษี	4.00	0.00	4.21	0.69	4.53	0.64	4.32	0.70
12. การยึด อาศัย และขายทอดตลาด ควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่า เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น	3.00	1.41	4.14	1.09	3.53	1.45	3.68	1.42
13. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการ เสียภาษีป้าย	4.00	1.41	3.57	1.15	3.60	1.24	3.23	1.05
รวม	4.53	0.00	4.16	0.51	4.32	0.38	4.20	0.42

จากตารางที่ 4.34 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.53$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu=5.00$) คือ ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้ายอย่างทั่วถึง การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu=4.50$) คือ มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้

มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.00$) คือ การยึด อาศัย และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.36$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.29$) คือ มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้าย มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.57$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.67$) คือ มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.60$) คือ มีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้ายอย่างทั่วถึงและอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.53$) คือ การยึด อาศัย และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.32$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.52$) คือ มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.48$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.23$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

สรุป ประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี และ ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย อยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.50	0.70	4.07	0.61	4.33	0.81	4.55	0.56
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.50	0.70	4.36	0.63	4.53	0.64	4.58	0.62
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.50	0.70	4.21	0.57	4.07	0.88	4.03	0.65
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.50	0.70	4.21	0.57	4.33	0.72	4.26	0.68
5. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	2.00	0.00	3.36	1.00	3.27	1.10	3.23	1.08
6. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	2.00	0.00	3.43	1.08	3.20	1.01	3.26	0.99
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผน การจัดการ และการวางนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย	4.50	0.70	3.86	0.86	4.27	0.70	3.71	1.16
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.00	4.14	0.77	4.20	0.77	4.00	0.96
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.00	3.93	0.73	4.13	0.74	3.94	0.96
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้ายมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.00	4.07	0.82	4.07	0.70	3.94	0.79

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
11. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผน จัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.50	0.70	3.86	0.86	4.27	0.70	3.97	0.91
12. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.50	0.70	3.79	0.69	4.33	0.72	3.90	0.83
13. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น	5.00	0.00	3.86	0.66	4.07	0.79	3.90	0.87
รวม	4.03	0.16	3.93	0.46	4.08	0.54	3.94	0.55

จากตารางที่ 4.35 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 5.00$) คือ การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.50$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผน การจัดการ และการวางนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีป้ายมีประสิทธิภาพมากขึ้น การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยน้อย ($\mu = 2.00$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.36$) คือ ทะเบียนทรัพย์สิน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.21$) คือ ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.36$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.53$) คือ ทะเบียนทรัพย์สิน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.33$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.20$) คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.58$) คือ ทะเบียนทรัพย์สิน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.55$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.23$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

สรุป ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี และ ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ทะเบียนทรัพย์สิน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ของทุกด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	1-5 ปี		6-10 ปี		11-15 ปี		16ปี ขึ้นไป	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	4.16	0.78	4.64	0.58	4.62	0.43	4.53	0.43
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	4.53	0.00	4.16	0.51	4.32	0.38	4.20	0.42
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บ ภาษีป้าย	4.03	0.16	3.93	0.46	4.08	0.54	3.94	0.55
รวม	4.04	0.02	3.95	0.41	4.05	0.37	3.94	0.30

จากตารางที่ 4.36 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 11-15 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารของเทศบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 1-5 ปี 6-10 ปี และ 16 ปีขึ้นไป

3.5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บ
ภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด ดังแสดงในตารางที่ 4.37 – 4.40

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏใน กฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุม ได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย	3.00	1.00	3.60	0.69	3.62	1.09
2. ป้ายนิรโทษณาที่มีระบบไฟวิ่งควรกำหนด อัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายนิรโทษณาทั่วไป	4.20	0.83	3.60	1.17	4.13	0.76

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะบริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	4.00	1.22	3.80	1.39	4.34	0.73
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้างและด้านหลัง ของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป	2.80	0.83	3.40	1.35	3.51	0.83
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษี	4.80	0.44	3.70	1.16	4.00	1.02
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนด ขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน	4.80	0.44	4.20	0.78	4.19	0.79
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3	4.80	0.44	4.10	0.87	4.26	0.73
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน	4.60	0.89	4.30	0.82	4.38	0.73
9. ควรมีการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป	5.00	0.00	4.30	0.82	4.53	0.77
รวม	4.73	0.33	4.36	0.62	4.59	0.43

จากตารางที่ 4.37 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด พบว่า

สังกัดเทศบาลนคร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu=5.00$) คือ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu=4.80$) คือ กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ในการเสียภาษีป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศโดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทยไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่างอักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3 และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu=2.80$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลัง ของยานพาหนะควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

สังกัดเทศบาลเมือง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.36$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu=4.30$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากรองลงมา ($\mu=4.20$) คือ ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 ควรกำหนด ขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยปานกลาง ($\mu=3.40$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลัง ของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu=4.53$) คือ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและ ทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu=4.38$) คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu=3.51$) คือ ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป

สรุป สังกัดเทศบาลนคร สังกัดเทศบาลเมือง สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและทันสมัยต่อสังคมเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

สังกัดเทศบาลเมือง สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.00	0.70	4.10	0.87	4.40	0.71
2. ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	3.60	0.89	4.00	0.81	4.26	0.67
3. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร	4.40	0.54	4.20	0.78	4.55	0.61
4. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม	4.20	0.83	4.10	0.87	4.38	0.64
5. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้ายอย่างทั่วถึง	4.20	0.83	4.30	0.48	4.45	0.68
6. การฝึกอบรม ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	4.10	0.73	4.47	0.62
7. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้าย ทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.20	0.44	3.90	0.99	4.45	0.61

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
8. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน	4.80	0.44	4.10	0.87	4.47	0.65
9. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	4.40	0.89	4.20	0.78	4.30	0.77
10. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหา ด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง	4.40	0.89	4.20	0.78	4.51	0.65
11. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี	4.60	0.54	4.30	0.67	4.32	0.69
12. การยึด อาศัย และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น	2.80	2.04	3.90	1.28	3.79	1.28
13. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย	3.20	1.48	3.60	1.26	3.40	1.07
รวม	4.06	0.27	4.07	0.57	4.28	0.40

จากตารางที่ 4.38 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด พบว่า

สังกัดเทศบาลนคร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.80$) คือ มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บภาษีป้ายที่ชัดเจน เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.60$) คือ มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 2.80$)

คือ การขีด आयัด และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น

สังกัดเทศบาลเมืองมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.30$) คือ มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง และมีการส่งหนังสือเตือน โดยใช้ถ้อยคำ ชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี เห็นด้วยมากรองลงมา ($\mu = 4.20$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้ มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.60$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.55$) คือ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.51$) คือ มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัยปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป้ายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.40$) คือ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย

สรุป สังกัดเทศบาลนคร สังกัดเทศบาลเมือง สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.20	0.83	4.10	0.73	4.47	0.62
2. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง	4.60	0.54	4.10	0.73	4.60	0.57

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
3. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภูมิในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.00	0.70	3.90	0.73	4.15	0.69
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง	4.60	0.54	3.90	0.87	4.32	0.59
5. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภูมิ ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.20	1.30	3.70	1.05	3.13	1.03
6. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	3.00	1.22	3.60	0.96	3.19	1.01
7. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผนการจัดการ และการวางแผนนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย	4.40	0.89	3.90	0.73	3.85	1.06
8. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภูมิมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.40	0.89	3.70	0.67	4.13	0.87
9. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.20	0.83	3.60	0.69	4.04	0.85
10. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.00	0.70	3.80	0.63	4.06	0.79
11. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.20	0.83	3.90	0.56	4.04	0.90
12. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น	4.40	0.54	3.60	0.51	4.04	0.83
13. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น	4.20	0.83	3.50	0.52	4.04	0.83
รวม	4.10	0.41	3.79	0.47	4.00	0.53

จากตารางที่ 4.39 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด พบว่า

สังกัดเทศบาลนครมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมา ($\mu = 4.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.60$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.40$) คือ มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผน การจัดการ และการวางแผนนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การชำระภาษีของประชาชนมีความสะดวกมากขึ้น และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.00$) คือ ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

สังกัดเทศบาลเมือง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เห็นด้วยมากเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.10$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากรองลงมา ($\mu = 3.90$) คือ ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วยในการวางแผน การจัดการ และการวางแผนนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การวางแผน จัดเก็บภาษีป้าย มีประสิทธิภาพมากขึ้น และอันดับท้ายสุดเห็นด้วยมาก ($\mu = 3.50$) คือ การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้การจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น

สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ($\mu = 4.60$) คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา ($\mu = 4.47$) คือ แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง และอันดับสุดท้ายเห็นด้วยปานกลาง ($\mu = 3.13$) คือ ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน

สรุป สังกัดเทศบาลนคร สังกัดเทศบาลตำบล มีความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย อยู่ในระดับมากที่สุดเหมือนกัน คือ ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
ของทุกด้าน จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด

รายการ	เทศบาลนคร		เทศบาลเมือง		เทศบาลตำบล	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย	4.73	0.33	4.36	0.62	4.59	0.43
2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย	4.06	0.27	4.07	0.57	4.28	0.40
3. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	4.10	0.41	3.79	0.47	4.00	0.53
รวม	3.98	0.21	3.81	0.40	4.01	0.33

จากตารางที่ 4.40 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายของทุกด้าน จำแนกตามเทศบาลที่สังกัด ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่สังกัดเทศบาลตำบลมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารของเทศบาลที่สังกัดเทศบาลนครและเทศบาลเมือง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ดังแสดงในตารางที่ 4.41– 4.43

ตารางที่ 4.41 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย

(n = 20)			
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรมีการปรับปรุง แก้ไข กฎหมายภาษีป้ายที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น อัตราภาษีป้าย ประเภทของป้าย ให้เหมาะสมทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป	6	20.69
2	ควรให้เทศบาลมีอำนาจในการตราเทศบัญญัติการจัดเก็บภาษีป้าย โดยกำหนดประเภทของป้าย อัตราภาษีป้าย และอัตราเงินเพิ่มเอง เพื่อให้การจัดเก็บภาษีป้ายสอดคล้องกับนโยบายของเทศบาล	6	20.69
3	ควรกำหนดอัตราเงินเพิ่ม ให้มากกว่าเดิม ในกรณีที่ไม่นยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือไม่ชำระภาษีป้าย ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไม่ถูกต้อง	3	10.34
4	ควรกำหนดบทลงโทษเกี่ยวกับภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือดำเนินการกับผู้ที่ไม่ยอมชำระภาษีป้าย หรือหลีกเลี่ยงภาษี	3	10.34
5	ควรมีกฎหมายบังคับการจัดเก็บภาษีสำหรับป้ายที่ติดตั้งชั่วคราว	3	10.34
6	ควรกำหนดประเภทของป้ายให้ชัดเจน เช่น ป้ายที่มีภาษาต่างประเทศ และสัญลักษณ์ แต่มีภาษาไทยตัวเล็ก ๆ อยู่ด้านบน ควรกำหนดให้เป็นป้ายประเภทที่ 3	2	6.90
7	ควรมีการปรับปรุง แก้ไข อัตราภาษีป้ายประเภทที่ 1 ให้สูงขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากอัตราที่จัดเก็บในปัจจุบันต่ำเกินไป	1	3.45
8	ควรกำหนดอัตราภาษีป้ายให้แตกต่างกันตามประเภทของเทศบาล	1	3.45

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
9	ควรมีการขยายความของป้ายประเภท 2 และ ประเภท 3 ให้ชัดเจน	1	3.45
10	ควรให้คำจำกัดความและกำหนดอัตราภาษีป้ายประเภท IT ด้วย เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปทำให้มีป้ายประเภทนี้ เกิดขึ้นมาก	1	3.45
11	การอุทธรณ์ การประเมินภาษี ควรมีบทบัญญัติสอดคล้องกับ กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เพื่อมิให้เกิดความสับสน ในทางปฏิบัติ	1	3.45
12	เทศบาลทุกแห่งควรมำกฎหมายภาษีป้ายในเรื่อง การยึด อายัด ขาย ทอดตลาด มาบังคับใช้ เพราะในปัจจุบันเทศบาลมีศักยภาพเพียงพอที่ จะดำเนินการได้	1	3.45
	รวม	29	100.00

ตารางที่ 4.42 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

(n = 20)			
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรจัดให้มีการอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากปัจจุบันมีป้ายรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายอย่างรวดเร็ว	5	31.25
2	ควรปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บภาษีป้ายใหม่ โดยใช้ระบบ e-Tax แทนการจัดเก็บภาษีรูปแบบเดิม	4	25.00
3	ควรจัดทำคู่มือการจัดเก็บภาษีป้าย โดยรวบรวมระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการ และแนวทางปฏิบัติ ในการจัดเก็บภาษีป้าย ไว้ใช้ในการปฏิบัติงาน	3	18.75
4	ควรจัดหาบุคลากรมาปฏิบัติงานให้ครบตามกรอบอัตรากำลังที่มีอยู่ เพื่อมิให้เกิดสภาวะงานล้นคน	1	6.25
5	ควรกำหนดมาตรการให้มีการรายงานจำนวนป้ายที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ในแต่ละเดือน	1	6.25
6	ควรเพิ่มบุคลากรด้านการสำรวจข้อมูลแผนที่ภาษี	1	6.25
7	ควรปลูกฝังจิตสำนึก จริยธรรม และคุณธรรม ต่อผู้ปฏิบัติงานให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อหน้าที่	1	6.25
รวม		16	100.00

ตารางที่ 4.43 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

(n = 20)			
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรจัดให้มีเครื่องมือที่มีมาตรฐาน และทันสมัย สามารถวัดป้ายที่มีขนาดใหญ่ หรือป้ายที่อยู่ในที่สูงได้ เพื่อให้การคำนวณภาษีป้ายถูกต้องตามความเป็นจริง	5	23.80
2	ควรใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย	4	19.05
3	ควรนำระบบ e-Tax มาใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย	4	19.05
4	ควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เช่น เทคโนโลยี GIS	3	14.29
5	ควรใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกใบเสร็จรับเงินจะสะดวกรวดเร็วกว่าการเขียนด้วยมือ และสามารถลดความผิดพลาดได้	3	14.29
6	การนำเทคโนโลยี GIS มาใช้ ควรมีการ update ข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี	2	9.52
รวม		21	100.00

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา สามารถที่จะนำมาใช้ปฏิบัติได้และเป็นประโยชน์ต่อเทศบาลโดยรวม

1. สรุปการวิจัย

1.1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

1.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

1.2. สมมติฐานการวิจัย

พนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
1) ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ประชากรทั้งสิ้น 206 คน คำนวณหาขนาดของสิ่งของตัวอย่างได้จำนวนตัวอย่าง 136 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยหาสัดส่วนระหว่างประชากรในแต่ละจังหวัด จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีการจับสลาก

2) ผู้บริหารของเทศบาล ประชากรทั้งสิ้น 62 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

1) แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และเทศบาลที่สังกัด เป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed Ended Questions) ให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questions)

2) แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับผู้บริหารของเทศบาล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และเทศบาลที่สังกัด เป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed Ended Questions) ให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้บริหารของเทศบาลเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questions)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการหาความเที่ยงตรง (Validity) และทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามก่อนนำไปเก็บข้อมูล และได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย โดยใช้แบบสอบถามชุดที่ 1 จำนวน 136 ชุด และจากผู้บริหารของเทศบาลโดยใช้แบบสอบถามชุดที่ 2 จำนวน 62 ชุด ระหว่างวันที่ 27 มีนาคม-27 เมษายน 2549 รวมเวลาประมาณ 1 เดือน

1.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการดังนี้

- 1) หาค่าร้อยละ (Percentage) กับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า และผู้บริหารของเทศบาล
- 2) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า และผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป่า ด้านกฎหมายภาษีป่า ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป่า
- 3) หาค่าสถิติที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย
- 4) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และในกรณีที่พบความแตกต่างจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)
- 5) นำแบบสอบถามปลายเปิดทั้ง 2 ชุด มาจัดกลุ่มคำตอบที่อยู่ในลักษณะหรือแนวทางเดียวกัน และวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป่า แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า พบว่า

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 77.2) มีอายุตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 44.1) การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 57.4) ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ (ร้อยละ 63.2) ประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 32.4) สังกัดเทศบาลตำบล (ร้อยละ 56.6)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่าที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป่า พบว่า

ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า มีความคิดเห็นโดยรวมด้านกฎหมายภาษีป่า ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90 4.06 และ 3.87 ตามลำดับ)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่าที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป่า พบว่า

3.1 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่าที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ดังนั้น ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุแตกต่างกัน ด้านกฎหมายภาษีป้าย พบความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี กับ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี กับ อายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไป

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 เมื่อจำแนกตามระดับตำแหน่ง พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน ด้านกฎหมายภาษีป้าย พบความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ กับ ผู้อำนวยการกองคลัง

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน โดยผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ด้านกฎหมายภาษีป้าย พบความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี กับ ประสบการณ์ในการทำงาน 11 – 15 ปี

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.6 เมื่อจำแนกตามเทศบาลที่สังกัด พบว่า ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่สังกัดเทศบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ดังนั้น ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 2 ผู้บริหารของเทศบาล สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารของเทศบาล พบว่า

ผู้บริหารของเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 69.4) มีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 66.1) การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 50.0) ประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 50.0) สังกัดเทศบาลตำบล (ร้อยละ 75.8)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย พบว่า

ผู้บริหารของเทศบาล มีความคิดเห็นโดยรวมด้านกฎหมายภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.56 และ 4.23 ตามลำดับ) และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารของเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย พบว่า

3.1 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าในภาพรวม ผู้บริหารของเทศบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ดังนั้น ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 เมื่อจำแนกตามอายุ และเทศบาลที่สังกัด พบว่าผู้บริหารของเทศบาลที่มีอายุ และเทศบาลที่สังกัดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าผู้บริหารของเทศบาลที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ดังนั้น ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 ข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาล สรุปได้ดังนี้

1.5.1 ด้านกฎหมายภาษีป้าย มีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) การปรับปรุง แก้ไข กฎหมายภาษีป้ายที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น การกำหนดอัตราภาษีป้าย การจำแนกประเภทของป้าย ให้ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย มีความเหมาะสมทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากผู้เสียภาษีอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายหลีกเลี่ยงการชำระภาษีป้ายมากขึ้น
- 2) การกำหนดขนาดสัดส่วนของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายภาษีป้ายให้ชัดเจน
- 3) การให้เทศบาลมีอำนาจในการตราเทศบัญญัติการจัดเก็บภาษีป้ายโดยกำหนดอัตราภาษีป้าย ประเภทของป้าย และอัตราเงินเพิ่ม เพื่อให้การจัดเก็บภาษีป้ายสอดคล้องกับนโยบายของเทศบาล
- 4) การเพิ่มบทลงโทษเกี่ยวกับภาษีป้ายให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือดำเนินการกับผู้ที่ไม่ยอมชำระภาษีหรือหลีกเลี่ยงภาษี

1.5.2 ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย มีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดเก็บ งานด้านแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน แนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้าย พร้อมทั้งจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและทันต่อเหตุการณ์
- 2) การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย เพื่อกระตุ้นจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ในการเสียภาษีแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี
- 3) การออกสำรวจป้ายอย่างสม่ำเสมอจะได้ทราบว่าป้ายใดมีการเปลี่ยนแปลงหรือติดตั้งใหม่เพื่อจะได้ปรับข้อมูลในแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน
- 4) การปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บภาษีป้ายใหม่ โดยนำระบบการจัดเก็บภาษีป้ายทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax) มาใช้แทนการจัดเก็บภาษีป้ายรูปแบบเดิม
- 5) การชำระเงินค่าภาษีป้ายผ่านธนาคารได้

1.5.3 ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย มีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) เครื่องมือที่มีมาตรฐานและทันสมัย สามารถวัดป้ายที่มีขนาดใหญ่ หรือป้ายที่อยู่ในที่สูงได้ เพื่อให้การคำนวณภาษีป้ายถูกต้อง และแม่นยำ
- 2) การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS)
- 3) การนำเทคโนโลยี GIS มาใช้ ควรมีการ update ข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี
- 4) การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกใบเสร็จรับเงิน จะสะดวกและรวดเร็วกว่าเขียนด้วยมือ
- 5) การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย
- 6) การจัดเก็บภาษีป้ายทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax)

2. อภิปรายผล

ผลการวิจัยความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย มีประเด็นนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 ด้านกฎหมายภาษีป้าย ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และผู้บริหารของเทศบาลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านสื่อการโฆษณามีความก้าวหน้ารวดเร็วมาก ป้ายจะมีลักษณะรูปแบบที่หลากหลาย และแตกต่างไปจากเดิม พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้จัดเก็บภาษีป้ายนั้น อาจครอบคลุมได้ไม่ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย กล่าวคือ ป้ายที่มีลักษณะพิเศษ เช่น ป้ายนีออน โฆษณาที่มีอักษรวิ่ง ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าควรจัดเก็บในลักษณะใด หรือป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง เช่น อาบ อบ นวด ที่ผู้ประกอบการบางรายติดป้ายไม่เหมาะสม อันอาจส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรม ศิลธรรม อันดีของชาติ นั้น ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บที่แตกต่างจากป้ายปกติทั่วไปหรือไม่

นอกจากนี้ กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนดขนาดสัดส่วนของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ ทำให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายสามารถหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในอัตราที่สูงมาเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าได้ กล่าวคือ ป้ายของบริษัทต่างประเทศที่ต้องการเน้นอักษรต่างประเทศมากกว่าอักษรไทย ซึ่งถ้าเป็นอักษรต่างประเทศล้วนจะต้องเสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3 คือ 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร จึงนำอักษรไทยมาปนจะทำให้เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 2 คือ 20 บาท ต่อ

500 ตารางเซนติเมตร โดยให้อักษรไทยอยู่มุมบนขวาสุดของป้ายซึ่งมีขนาดเล็กมาก หากมองในระยะไกลจะเห็นเฉพาะอักษรต่างประเทศเท่านั้น

2.2 ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย และผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเทศบาลมีข้อจำกัดด้านความเป็นอิสระจากการถูกแทรกแซง ทางการเมือง การยึด आयัดและขายทอดตลาด จึงควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น นอกจากนี้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี

2.3 ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายและผู้บริหารของเทศบาล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง การจะนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต้องมีการปรับข้อมูลป้ายให้เป็นปัจจุบัน เทศบาลหลายแห่งได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) มาช่วยในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน แต่ไม่สามารถปรับข้อมูลป้ายให้เป็นปัจจุบันโดยการเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องได้ เทศบาลต้องให้เจ้าหน้าที่ออกสำรวจข้อมูลป้ายเหมือนเช่นเดิม ดังนั้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) มาใช้ จึงไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2.4 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรารักษ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.5 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ โตโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้ เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญญา พัดพาดิ (2543) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน คือ อายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรารักษ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาท และความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการ

เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบ ของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.6 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ โตโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน จัดแย้งกับงานวิจัย ของประวิตร ชูศรี (2542) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ระดับการศึกษา มีผลต่อความแตกต่างด้านความคิดเห็น และขัดแย้งกับงานวิจัยของอรุณศรี นาคะวิสุทธิ์ (2543) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอ่าวพระนาง อำเภอมือง จังหวัดกระบี่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ คือ ระดับการศึกษา

2.7 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า ระดับตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.8 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของอนงค์ โตโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พบว่า ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ และขัดแย้งกับงานวิจัยของ วิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาท และความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนพบว่า ระยะเวลา การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.9 ผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย ที่สังกัดเทศบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า หน่วยงานที่สังกัดไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง จากประชาชน

สรุป ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ มีความเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายแตกต่างกัน กล่าวคือผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ที่มากกว่า มีความเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ ลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และปริมาณงานที่ต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาวดี ดันติพรสวัสดิ์ (2545) ศึกษาโครงสร้างรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังของเทศบาลเมืองภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลเมืองภูเก็ตไม่สามารถพึ่งพาตนเองทางการคลังเนื่องจากรายได้ภาษีอากรในส่วนที่จัดเก็บเองน้อยมาก ส่งผลให้เทศบาลเมืองภูเก็ตต้องพึ่งพารายได้ ที่รัฐบาลจัดสรรให้และเงินอุดหนุนต่อไป ดังนั้นเพื่อให้เทศบาลเมืองภูเก็ตมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังและสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ ผู้ทำการศึกษาได้เสนอแนะว่าควรมีการแก้ไข กฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างทางด้านรายได้ของเทศบาล ปรับปรุงอัตราภาษี ฐานภาษี ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี

2.10 ผู้บริหารของเทศบาล ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.11 ผู้บริหารของเทศบาล ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ โดโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑล ต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พบว่า อายุเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญา พัดพาศิ (2543) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน คือ อายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาท และความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.12 ผู้บริหารของเทศบาลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับงานวิจัยของประวิตร ชูศรี (2542) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยบริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ระดับการศึกษา มีผลต่อความแตกต่างด้านความคิดเห็น ขัดแย้งกับงานวิจัยของอรุณศรี นาคะวิสุทธิ (2543) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอ่าวพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ประกอบการ คือ ระดับการศึกษา แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ โดโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2.13 ผู้บริหารของเทศบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษา ความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่า ระยะ เวลาการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาท และความรับผิดชอบของ

สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ โตโพธิ์ไทย (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ พบว่า ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ

2.14 ผู้บริหารของเทศบาล ที่สังกัดเทศบาลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของวิจิตรา วัชรภรณ์ (2545) ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการ รัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน พบว่าหน่วยงานที่สังกัดไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

สรุป ในภาพรวมผู้บริหารของเทศบาลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และเทศบาลที่สังกัด แตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ มีความเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัยต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาวดี ตันติพรสวัสดิ์ (2545) ศึกษาโครงสร้างรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังของเทศบาลเมืองภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่าเทศบาลเมืองภูเก็ต ไม่สามารถพึ่งพาตนเองทางการคลังเนื่องจากรายได้ภาษีอากรในส่วนที่จัดเก็บเองน้อยมาก ส่งผลให้เทศบาลเมืองภูเก็ตต้องพึ่งพารายได้ ที่รัฐบาลจัดสรรให้และเงินอุดหนุนต่อไป ดังนั้นเพื่อให้เทศบาลเมืองภูเก็ตมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางการคลังและสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ ผู้ทำการศึกษาได้เสนอแนะว่าควรมีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างทางด้านรายได้ของเทศบาล ปรับปรุงอัตราภาษี ฐานภาษี ตลอดจนเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี

ส่วนผู้บริหารของเทศบาลที่มีอายุ และเทศบาลที่สังกัดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงาน จัดเก็บภาษีป้ายแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ ลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ แะปริมาณงานที่ต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันไป

หากพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านกฎหมายภาษีป้ายของผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายกับผู้บริหารของเทศบาล พบว่า มีความคิดเห็นที่เหมือนกันในเรื่องการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสม และทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ด้านกฎหมายภาษีป้าย

1) กระทรวงมหาดไทยควรพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย ประกอบด้วย พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ในเรื่องการกำหนดอัตราภาษีป้าย การจำแนกประเภทป้าย ควรกำหนดให้ชัดเจนครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย โดยเฉพาะป้ายที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากป้ายปกติทั่วไป เช่น ป้ายนิออนโฆษณาที่มีอักษรวิ่ง ป้ายสามมิติ ควรกำหนดว่าเป็นป้ายประเภทใด และจัดเก็บในลักษณะใด รวมทั้งการกำหนดขนาดสัดส่วนของตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศอย่างชัดเจน เพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาวะการณ์ เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และลดช่องโหว่ของกฎหมาย เพื่อมิให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายสามารถหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในอัตราที่สูงมาเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าได้อีก

2) กระทรวงมหาดไทยควรพิจารณานำระบบการจัดเก็บภาษีป้ายทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax) มาใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

3) กระทรวงมหาดไทยควรพิจารณาให้เทศบาลมีอำนาจในการตราเทศบัญญัติการจัดเก็บภาษีป้าย โดยกำหนดอัตราภาษีป้าย ประเภทของป้าย และอัตราเงินเพิ่ม เพื่อให้การจัดเก็บภาษีป้ายสอดคล้องกับนโยบายของเทศบาล และเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

3.1.2 ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

1) กระทรวงมหาดไทยควรพัฒนา และส่งเสริมพนักงานเทศบาลให้มีความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาษีป้าย โดยการจัดฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพ และ ชัดความสามารถให้กับพนักงานเทศบาล

2) กระทรวงมหาดไทยควรพิจารณานำระบบการชำระเงินค่าภาษีป้ายผ่านธนาคารมาใช้ หรือการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกใบเสร็จรับเงินค่าภาษีป้าย เพื่ออำนวยความสะดวกในการชำระภาษีป้าย

3.1.3 ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย

- 1) กระทรวงมหาดไทยควรจัดให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) กับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการปรับปรุงข้อมูลโดยอัตโนมัติ เป็นปัจจุบัน
- 2) เทศบาลควรจัดหาเครื่องมือที่มีมาตรฐานและทันสมัย สามารถวัดป้ายที่มีขนาดใหญ่และอยู่ในที่สูงได้ เพื่อให้การคำนวณภาษีป้ายถูกต้อง และแม่นยำ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 3.2.1 ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตภูมิภาคอื่นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
- 3.2.2 ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครและเขตภูมิภาคอื่นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- 3.2.3 ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครและเขตภูมิภาคอื่นที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
- 3.2.4 ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานครและเขตภูมิภาคอื่นที่มีต่อการจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดิน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง (2536) คู่มือการจัดทำ การปรับข้อมูล และการใช้แผนที่ภายในและทะเบียน
ทรัพย์สินเทศบาล กรุงเทพมหานคร

กรมการปกครอง (2540) คู่มือปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510
กรุงเทพมหานคร

กรมการปกครอง (2540) พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 กรุงเทพมหานคร

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2543 – 2547) รายงานสถิติการคลังท้องถิ่นประจำ
ปีงบประมาณ 2543 – 2547 กรุงเทพมหานคร

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2541) การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย พิมพ์ครั้งที่ 6
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ชาติชาย โทณสินธิติ (2529) “ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งสถานคาสีโน
ขึ้นในเขตทุ่งกุลาร้องไห้” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

บังกอร์ มาลาศรี (2540) “ความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวิตร ชูศรี (2542) “ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย
บริเวณชายหาดชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พรชัย รัศมีแพทย์ (2541) หลักกฎหมายการปกครองท้องถิ่นไทย พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พีระ วชิรวรรณวงศ์ (2531) “ความสามารถในการจัดหารายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น”
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เพ็ญแข แสงแก้ว (2538) การวิจัยทางสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มาลัยทิพย์ วาณิชย์ (2542) “ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรของเทศบาล”

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มนูญ แสงหิรัญ (2527) การโฆษณา พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร

- มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย (2544) “โครงการศึกษาการนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) มาใช้กับเทศบาลนครสมุทรปราการ” กรุงเทพมหานคร
- จิตรรา วัชรภรณ์ (2545) “ความคิดเห็นของข้าราชการรัฐสภาที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิภาวดี ตันติพรสวัสดิ์ (2545) “การวิเคราะห์โครงสร้างรายรับ รายจ่ายของเทศบาลเมืองภูเก็ต” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ศรัณยา เทียนเสรี (2541) “ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบองค์กรที่เหมาะสมในการจัดการทรัพยากรน้ำ” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- สุภาวดี ประกอบทรัพย์ (2537) “ความรู้และความคิดเห็นของตำรวจชั้นสัญญาบัตรในโรงเรียนนายร้อยตำรวจต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2547) *กฎหมายการปกครองท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
- สมยศ เชื้อไทย (2548) *ความรู้กฎหมายทั่วไป* พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร
บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด
- หน้าเศรษฐกิจ (2548, 8 ธันวาคม) “สคบ. ไล่บี้ป้ายโฆษณาโรงนวด” เดลินิวส์ หน้า 7
- อุทัย หิรัญโต (2519) *สังคมวิทยาประยุกต์* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- อนงค์ โดโพธิ์ไทย (2540) “ความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลในเขตปริมณฑลต่อการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- อภิญา พัดพาดี (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- อรุณศรี นาคะวิสุทธิ์ (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อ่าวพระนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

- Feldman , M.P. (1971) *Psychology in the Industrial Environment*. London : Butter worth and Co. (Publishers) Ltd. อ้างถึงใน อภิญา พัดพาดิ (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมาศตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังเวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- John , Best. (1977) *Research in Education*. (3thed.). Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall Inc. อ้างถึงใน อภิญา พัดพาดิ (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมาศตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังเวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- John , Zadrozny Thomas. (1959) *Dictionary of Social Sciences*. Washington D.C. : Public Affairs Press. อ้างถึงใน อภิญา พัดพาดิ (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมาศตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังเวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- Morgan , Cifford T., and King , Richard A. (1971) *Introduction to Psychology*. 4thed.. Tokyo : McGraw – Hill Kogakusha Ltd. อ้างถึงใน อภิญา พัดพาดิ (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมาศตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังเวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- Rosenberg , Milton J. and Hovland , Cart I. (1960) *Attitude Organization and Change*. New Haren : Yale University Press. อ้างถึงใน อภิญา พัดพาดิ (2543) “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อตลาดน้ำตลิ่งชัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมาศตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังเวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. นางสาวจันทร์เพ็ญ ตูเทศานันท์

วุฒิการศึกษา มหาบัณฑิตการบริหารและนโยบาย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตำแหน่ง นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 8

สำนักงานพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

2. นางพวงจันทร์ เหล่าสุทริวงษ์

วุฒิการศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์

ตำแหน่ง นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 8

สำนักงานการตรวจสอบที่ 4 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

3. นางบงกชทัย พูลบัว

วุฒิการศึกษา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเกริก

ตำแหน่ง นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 7

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 3 จังหวัดนครปฐม

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มีนาคม 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม (แบบสอบถามชุดที่ 1)

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงเพื่อใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

งานวิจัยนี้จะประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งสำหรับความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสุภัทรา วงศ์สุวรรณกิต

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

เลขที่แบบสอบถาม

□□□□

แบบสอบถามชุดที่ 1
“สำหรับผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล	สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ <input type="checkbox"/> ชาย <input type="checkbox"/> หญิง	<input type="checkbox"/> 1
2. อายุ <input type="checkbox"/> 20 ปี หรือต่ำกว่า <input type="checkbox"/> 21 - 30 ปี <input type="checkbox"/> 31 - 40 ปี <input type="checkbox"/> 41 ปี ขึ้นไป	<input type="checkbox"/> 2
3. ระดับการศึกษา <input type="checkbox"/> ต่ำกว่าปริญญาตรี <input type="checkbox"/> ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	<input type="checkbox"/> 3
4. ระดับตำแหน่ง <input type="checkbox"/> เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ <input type="checkbox"/> หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้ <input type="checkbox"/> ผู้อำนวยการกองคลัง	<input type="checkbox"/> 4
5. ประสบการณ์ในการทำงาน (เฉพาะที่เทศบาล) <input type="checkbox"/> 1 - 5 ปี <input type="checkbox"/> 6 - 10 ปี <input type="checkbox"/> 11 - 15 ปี <input type="checkbox"/> 16 ปีขึ้นไป	<input type="checkbox"/> 5
6. เทศบาลที่สังกัด <input type="checkbox"/> เทศบาลนคร <input type="checkbox"/> เทศบาลเมือง <input type="checkbox"/> เทศบาลตำบล	<input type="checkbox"/> 6

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 เพียงคำตอบเดียว คำถามมีทั้งหมด 50 ข้อ (กรุณาตอบคำถามทุกข้อ)

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
ด้านกฎหมายภาษีป้าย						
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏ ในกฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย						<input type="checkbox"/> 7
2. ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบ ไฟวิ่ง ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บ ภาษีป้ายสูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป						<input type="checkbox"/> 8
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะบริการ อาบ อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป						<input type="checkbox"/> 9
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป						<input type="checkbox"/> 10
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้ กำหนดขนาดตัวอักษรไทย และ อักษรต่างประเทศไว้ทำให้เกิด ช่องโหว่ในการเสียภาษี						<input type="checkbox"/> 11
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษร ต่างประเทศที่ต้องเสียอัตราภาษีป้าย ประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของ ตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศ ให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน						<input type="checkbox"/> 12

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าจะอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่าง อักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้ เสียอัตราภาษีป้ายประเภทที่ 3						<input type="checkbox"/> 13
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของ ตัวอักษรไทย และอักษรต่างประเทศ ไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน						<input type="checkbox"/> 14
9. ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้ เหมาะสมและ ทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป						<input type="checkbox"/> 15
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย 10. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นลายลักษณ์อักษร						<input type="checkbox"/> 16
11. พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ การแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัดและเหมาะสม						<input type="checkbox"/> 17
12. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูล และข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป้าย อย่างทั่วถึง						<input type="checkbox"/> 18

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
13. การสำรวจทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน กระทำทุกครั้งก่อน เริ่มฤดูการจัดเก็บภาษี						<input type="checkbox"/> 19
14. การตรวจสอบทะเบียนผู้เสียภาษี ข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน กระทำทุกครั้งก่อนเริ่ม ฤดูการจัดเก็บภาษี						<input type="checkbox"/> 20
15. มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ความรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านการ จัดเก็บภาษีป้ายอย่างเพียงพอและ สม่ำเสมอ						<input type="checkbox"/> 21
16. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ ภาษีป้าย ทำให้ท่านเข้าใจในการ ปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้ายเพิ่มมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 22
17. มีการเตรียมแบบยื่นแสดงรายการ เสียภาษีป้ายไว้ล่วงหน้าอย่างเพียงพอ						<input type="checkbox"/> 23
18. แบบยื่นแสดงรายการเสีย ภาษีป้าย มีรูปแบบที่เข้าใจง่าย						<input type="checkbox"/> 24
19. แบบยื่นแสดงรายการเสีย ภาษีป้าย มีคำแนะนำและตัวอย่าง ในการกรอกแบบ						<input type="checkbox"/> 25
20. มีการให้คำแนะนำในการกรอก แบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 26
21. มีการให้บริการระหว่างเวลา ราชการ โดยไม่หยุดพักเที่ยง						<input type="checkbox"/> 27

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
22. การให้บริการแก่ผู้มาเสียภาษี เรียงตามลำดับก่อนหลัง						<input type="checkbox"/> 28
23. ผู้มาเสียภาษีรอเสียภาษีไม่เกิน 30 นาที						<input type="checkbox"/> 29
24. สถานที่สำหรับมาเสียภาษี เดินทาง สะดวก เข้าถึงง่าย						<input type="checkbox"/> 30
25. สถานที่สำหรับมาเสียภาษี มีที่ นั่งพัก ระหว่างรอเสียภาษี						<input type="checkbox"/> 31
26. สถานที่สำหรับมาเสียภาษี มี อากาศเย็นสบาย						<input type="checkbox"/> 32
27. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาขึ้นแบบ ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดทุกราย						<input type="checkbox"/> 33
28. การประเมินค่าภาษีป้ายได้ ประเมินตามขนาดพื้นที่ และประเภท ของป้าย โดยถือหลักเกณฑ์ตามที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) อย่างเคร่งครัด						<input type="checkbox"/> 34
29. การประเมินค่าภาษีป้ายทุกครั้ง กระทำ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มี อำนาจในการประเมิน โดยตรง						<input type="checkbox"/> 35
30. พนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งการ ประเมินภาษีป้ายเป็นลายลักษณ์อักษร ให้กับผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายทุกราย						<input type="checkbox"/> 36

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
31. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายทุกรายมาชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด หลังจากได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 37
32. มีการตรวจสอบหาตัวผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในกำหนดเวลา						<input type="checkbox"/> 38
33. มีการดำเนินคดีต่อผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้ายภายในกำหนดเวลา						<input type="checkbox"/> 39
34. มีการตรวจสอบการชำระภาษีป้ายของผู้รับการประเมิน						<input type="checkbox"/> 40
35. มีการเรียกเก็บเงินเพิ่มจากผู้ชำระภาษีเกินกำหนดเวลา อย่างเหมาะสม						<input type="checkbox"/> 41
36. มีการตรวจสอบรายชื่อผู้ค้างชำระภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 42
37. มีการส่งหนังสือแจ้งเตือนผู้ค้างชำระภาษีป้ายให้มาชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายในเวลาที่กำหนด						<input type="checkbox"/> 43
38. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำที่ชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี						<input type="checkbox"/> 44
39. การยึด อายัด และขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่าการให้อำนาจผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการ						<input type="checkbox"/> 45
40. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 46

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 47
41. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ ครบถ้วน ถูกต้อง						<input type="checkbox"/> 48
42. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือ สำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ ได้ครบถ้วน ถูกต้อง						<input type="checkbox"/> 49
43. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ ภาษี ในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง						<input type="checkbox"/> 50
44. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียน ทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง						<input type="checkbox"/> 51
45. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ ปรับให้เป็นปัจจุบัน						<input type="checkbox"/> 52
46. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน						<input type="checkbox"/> 53
47. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ในการ จัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน						<input type="checkbox"/> 54
48. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ จัดเก็บภาษีป้ายได้ครบถ้วน ถูกต้อง มากขึ้น						<input type="checkbox"/> 55
49. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ จัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 56
50. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การชำระภาษีของประชาชนมีความ สะดวกมากขึ้น						

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

คำชี้แจง นอกเหนือจากความคิดเห็นในส่วนที่ 2 แล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและ
ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มีนาคม 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม (แบบสอบถามชุดที่ 2)

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม เพียงเพื่อใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

งานวิจัยนี้จะประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งสำหรับความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสุภัทรา วงศ์สุวรรณกิต

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

เลขที่แบบสอบถาม

□□□□

แบบสอบถามชุดที่ 2
“สำหรับผู้บริหารของเทศบาล”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล	สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ <input type="checkbox"/> ชาย <input type="checkbox"/> หญิง	<input type="checkbox"/> 1
2. อายุ <input type="checkbox"/> 20 ปี หรือต่ำกว่า <input type="checkbox"/> 21 - 30 ปี <input type="checkbox"/> 31 - 40 ปี <input type="checkbox"/> 41 ปี ขึ้นไป	<input type="checkbox"/> 2
3. ระดับการศึกษา <input type="checkbox"/> ต่ำกว่าปริญญาตรี <input type="checkbox"/> ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า <input type="checkbox"/> สูงกว่าปริญญาตรี	<input type="checkbox"/> 3
4. ประสบการณ์ในการทำงาน (เฉพาะที่เทศบาล) <input type="checkbox"/> 1 - 5 ปี <input type="checkbox"/> 6 - 10 ปี <input type="checkbox"/> 11 - 15 ปี <input type="checkbox"/> 16 ปี ขึ้นไป	<input type="checkbox"/> 4
5. เทศบาลที่สังกัด <input type="checkbox"/> เทศบาลนคร <input type="checkbox"/> เทศบาลเมือง <input type="checkbox"/> เทศบาลตำบล	<input type="checkbox"/> 5

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลในเขตปริมณฑลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 เพียงคำตอบเดียว คำถามมีทั้งหมด 35 ข้อ (กรุณาตอบคำถามทุกข้อ)

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
ด้านกฎหมายภาษีป้าย						
1. การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏใน กฎกระทรวงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2535 ครอบคลุมได้ทั่วถึงทุกลักษณะป้าย						<input type="checkbox"/> 6
2. ป้ายนิออนโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่ง ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป						<input type="checkbox"/> 7
3. ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง โดยเฉพาะ บริการ อ่าง อบ นวด ควรกำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป						<input type="checkbox"/> 8
4. ป้ายเคลื่อนที่ที่ปรากฏด้านข้าง และด้านหลังของยานพาหนะ ควร กำหนดอัตราการจัดเก็บภาษีป้าย สูงกว่าป้ายโฆษณาทั่วไป						<input type="checkbox"/> 9
5. กฎหมายภาษีป้ายไม่ได้กำหนด ขนาดตัวอักษรไทย และอักษร ต่างประเทศไว้ทำให้เกิดช่องโหว่ใน การเสียภาษี						<input type="checkbox"/> 10

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
6. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษร ต่างประเทศที่ต้องเสียดราภาษิป้าย ประเภทที่ 2 ควรกำหนดขนาดของ ตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศ ให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน						<input type="checkbox"/> 11
7. ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ โดยให้มีขนาดใหญ่กว่าอักษรไทย ไม่ว่าอักษรไทยจะอยู่บนหรืออยู่ล่าง อักษรต่างประเทศ ควรกำหนดให้ เสียดราภาษิป้ายประเภทที่ 3						<input type="checkbox"/> 12
8. กฎกระทรวงที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติภาษิป้าย พ.ศ. 2510 ควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของ ตัวอักษรไทยและอักษรต่างประเทศ ไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน						<input type="checkbox"/> 13
9. ควรมีการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติภาษิป้าย พ.ศ. 2510 และกฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ที่ใช้ในปัจจุบันให้เหมาะสมและ ทันสมัย ต่อสังคม เทคโนโลยีที่ เปลี่ยนแปลงไป						<input type="checkbox"/> 14
ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษิป้าย 10. มีการมอบหมายงานด้านการจัดเก็บ ภาษิป้ายชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร						<input type="checkbox"/> 15
11. ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บ ภาษิป้ายมีคุณสมบัติเหมาะสมกับ งานที่ได้รับมอบหมาย						<input type="checkbox"/> 16

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
12. มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นลายลักษณ์อักษร						<input type="checkbox"/> 17
13. พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการ แต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ภาษีป่า พ.ศ. 2510 อย่างเคร่งครัด และเหมาะสม						<input type="checkbox"/> 18
14. มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ ผู้ประกอบการได้รับทราบข้อมูลและ ข่าวสารเกี่ยวกับภาษีป่า อย่างทั่วถึง						<input type="checkbox"/> 19
15. การฝึกอบรม ทำให้ ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป่า ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ						<input type="checkbox"/> 20
16. คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษี ป่า ทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการ จัดเก็บภาษีป่า มีความเข้าใจในการ ปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 21
17. มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บ ภาษีป่าที่ชัดเจน						<input type="checkbox"/> 22
18. การปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป่า อยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้						<input type="checkbox"/> 23
19. มีการให้คำแนะนำและวินิจฉัย ปัญหาด้านการจัดเก็บภาษีป่าแก่ ผู้ปฏิบัติงาน ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง						<input type="checkbox"/> 24

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
20. มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ ถ้อยคำชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เกิดความรู้สึกรู้สึกเต็มใจที่จะเสียภาษี						<input type="checkbox"/> 25
21. การยึด อาัยค และขายทอดตลาด ควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่า เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น						<input type="checkbox"/> 26
22. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีการใช้อำนาจ หรืออิทธิพลส่วนตัว เพื่อหลีกเลี่ยง การเสียภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 27
ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีป้าย						
23. แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้ายให้ได้ ครบถ้วน ถูกต้อง						<input type="checkbox"/> 28
24. ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือ สำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย ให้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง						<input type="checkbox"/> 29
25. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ ภาษี ในการจัดเก็บภาษีป้ายทุกครั้ง						<input type="checkbox"/> 30
26. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียน ทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้าย ทุกครั้ง						<input type="checkbox"/> 31
27. ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษี ไม่ได้ ปรับให้เป็นปัจจุบัน						<input type="checkbox"/> 32
28. ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สิน ไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน						<input type="checkbox"/> 33

ความคิดเห็น	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
29. มีการใช้เทคโนโลยี GIS ช่วย ในการวางแผน การจัดการ และ การวางแผนนโยบายจัดเก็บภาษีป้าย						<input type="checkbox"/> 34
30. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพ มากขึ้น						<input type="checkbox"/> 35
31. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมี ประสิทธิภาพมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 36
32. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การให้บริการจัดเก็บภาษีป้าย มี ประสิทธิภาพมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 37
33. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การวางแผนจัดเก็บภาษีป้าย มี ประสิทธิภาพมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 38
34. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ การชำระภาษีของประชาชนมีความ สะดวกมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 39
35. การใช้เทคโนโลยี GIS ทำให้ จัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มมากขึ้น						<input type="checkbox"/> 40

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของพนักงานเทศบาลที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้าย

คำชี้แจง นอกเหนือจากความคิดเห็นในส่วนที่ 2 แล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและ
ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดเก็บภาษีป้ายในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านกฎหมายภาษีป้าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีป้าย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ก

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

Reliability

Warnings

The space saver method is used. That is, the covariance matrix is not calculated or used in the analysis.

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	28	93,3
	Excluded ^a	2	6,7
	Total	30	100,0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
,919	50

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การจำแนกลักษณะป้าย	199,18	411,930	,251	,919
ป้ายนิชอนโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่ง	199,07	413,995	,102	,920
ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง	198,79	411,063	,152	,920
ป้ายเคลื่อนที่	199,50	405,815	,354	,918
กฎหมายป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษร	199,43	415,291	,053	,921
ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ	199,32	411,708	,132	,921
ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ	198,96	407,443	,258	,919
กฎกระทรวงควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษร	199,07	409,921	,180	,920
พระราชบัญญัติป้ายและกฎกระทรวงควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสม	198,89	407,877	,341	,918
มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	198,50	401,148	,588	,916
พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด	198,57	396,624	,710	,915
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับป้ายอย่างทั่วถึง	198,36	403,423	,595	,916
การสำรวจทะเบียนผู้เสียภาษีกระทำทุกครั้งก่อนเริ่มฤดูกาลเก็บภาษี	198,50	404,259	,520	,917
การตรวจสอบทะเบียนผู้เสียภาษีกระทำทุกครั้งก่อนเริ่มฤดูกาลเก็บภาษี	198,57	405,069	,553	,917
มีการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีป้ายอย่างเพียงพอ	198,57	391,884	,703	,914
คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีป้ายทำให้เข้าใจเพิ่มมากขึ้น	198,50	403,148	,519	,917
มีการเตรียมแบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้ายอย่างเพียงพอ	198,61	401,507	,597	,916
แบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้ายมีรูปแบบที่เข้าใจง่าย	198,64	402,534	,529	,916

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
แบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้ายมีคำแนะนำและตัวอย่างในการกรอกแบบ	198,79	394,101	,584	,916
มีการให้คำแนะนำในการกรอกแบบยื่นแสดงรายการเสียภาษีป้าย	198,57	401,291	,521	,916
มีการให้บริการระหว่างเวลาราชการโดยไม่หยุดพักเที่ยง	199,46	403,962	,252	,920
การให้บริการแก่ผู้มาเสียภาษีเรียงตามลำดับก่อนหลัง	198,68	412,597	,197	,919
ผู้มาเสียภาษีไม่ต้องรอนาน	198,75	394,417	,674	,915
สถานที่สำหรับมาเสียภาษีเดินทางสะดวก	198,75	400,046	,572	,916
สถานที่สำหรับมาเสียภาษีมีที่นั่งพัก	198,61	396,914	,666	,915
สถานที่สำหรับมาเสียภาษีมีอากาศเย็นสบาย	198,46	404,776	,460	,917
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมายื่นแบบภายในเวลาทุกสาย	198,79	404,841	,461	,917
การประเมินค่าภาษีป้ายประเมินตามขนาดพื้นที่และประเภทของป้าย	198,50	400,111	,624	,916
การประเมินค่าภาษีป้ายกระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่	198,75	400,343	,458	,917
พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นลายลักษณ์อักษร	198,68	396,597	,622	,915
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายทุกรายมาชำระภาษีภายในกำหนด	199,04	404,628	,381	,918
มีการตรวจสอบหาตัวผู้ยื่นแบบ	198,71	403,471	,619	,916
มีการดำเนินคดีต่อผู้ไม่ยื่นแบบ	199,39	410,321	,150	,921
มีการตรวจสอบการชำระภาษีป้าย	198,89	404,840	,413	,917
มีการเรียกเก็บเงินเพิ่มอย่างเหมาะสม	198,79	400,841	,474	,917
มีการตรวจสอบรายชื่อผู้ค้างชำระภาษีป้าย	198,79	395,952	,642	,915
มีการส่งหนังสือแจ้งเตือนผู้ค้างชำระภาษีป้าย	198,61	393,951	,719	,915
มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำขกจูง	198,57	397,217	,690	,915
การอายัดและขายทอดตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่า	199,04	405,443	,250	,919
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัว	199,39	401,358	,280	,920
แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย	198,46	407,591	,432	,917
ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย	198,43	406,476	,474	,917
ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้าย	198,89	410,840	,214	,919
ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้าย	198,68	405,337	,443	,917
ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	199,43	400,032	,346	,918
ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	199,46	395,888	,443	,917
มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์	198,89	397,358	,530	,916
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ทำให้จัดเก็บภาษีป้ายครบถ้วน	198,86	397,090	,549	,916
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ทำให้จัดเก็บภาษีป้ายมากขึ้น	198,82	402,671	,411	,917
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ทำให้การชำระภาษีสะดวกมากขึ้น	198,79	400,767	,435	,917

Reliability

Warnings

The space saver method is used. That is, the covariance matrix is not calculated or used in the analysis.

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	10	100,0
	Excluded ^a	0	,0
	Total	10	100,0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
,952	35

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การจำแนกลักษณะป้าย	137,30	297,122	,250	,953
ป้ายนิเทศโฆษณาที่มีระบบไฟวิ่ง	137,00	297,556	,340	,952
ป้ายโฆษณาของสถานบันเทิง	136,60	298,711	,218	,953
ป้ายเคลื่อนที่	137,70	299,567	,185	,953
กฎหมายป้ายไม่ได้กำหนดขนาดตัวอักษร	137,60	288,267	,372	,954
ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ	137,20	290,844	,523	,951
ป้ายที่เน้นอักษรต่างประเทศ	137,30	283,122	,784	,949
กฎกระทรวงควรมีการกำหนดสัดส่วนขนาดของตัวอักษร	136,90	290,767	,489	,952
พระราชบัญญัติป้ายและกฎกระทรวงควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสม	136,90	278,100	,563	,952
มีการมอบหมายงานชัดเจน	136,90	285,878	,574	,951
ผู้ปฏิบัติงานมีคุณสมบัติเหมาะสม	136,90	288,544	,574	,951
มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร	136,80	292,844	,487	,951
พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่อย่างเคร่งครัด	137,00	291,778	,642	,951
มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง	136,80	290,622	,585	,951
การฝึกอบรมทำให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	136,60	291,378	,716	,950
คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป้ายทำให้เข้าใจเพิ่มมากขึ้น	136,70	293,567	,605	,951
มีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บป้ายที่ชัดเจน	136,70	293,344	,618	,951
การปฏิบัติงานจัดเก็บป้ายอยู่ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้	137,00	287,556	,657	,950
มีการให้คำแนะนำวินิจฉัยปัญหาแก่ผู้ปฏิบัติงาน	136,60	288,489	,881	,950

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
มีการส่งหนังสือเตือนโดยใช้ถ้อยคำขึงจูง	136,90	284,767	,720	,950
การขยับและขยายขอบเขตตลาดควรเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลมากกว่า	136,60	290,489	,460	,952
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีการใช้อำนาจหรืออิทธิพลส่วนตัว	137,60	300,267	,083	,956
แผนที่ภาษีเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย	136,70	283,567	,714	,950
ทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการจัดเก็บภาษีป้าย	136,50	289,167	,626	,951
ท่านได้ใช้ประโยชน์จากแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษีป้าย	137,10	284,100	,890	,949
ท่านได้ใช้ประโยชน์จากทะเบียนทรัพย์สินในการจัดเก็บภาษีป้าย	137,10	284,100	,890	,949
ข้อมูลป้ายในแผนที่ภาษีไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	137,80	275,956	,780	,949
ข้อมูลป้ายในทะเบียนทรัพย์สินไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน	137,90	280,767	,656	,950
มีการใช้เทคโนโลยีgisช่วยในการวางแผน	137,20	287,289	,556	,951
การใช้เทคโนโลยีgisทำให้การจัดทำแผนที่ภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้น	137,10	285,211	,677	,950
การใช้เทคโนโลยีgisทำให้การจัดทำทะเบียนทรัพย์สินมีประสิทธิภาพ	137,20	282,178	,880	,949
การใช้เทคโนโลยีgisทำให้การให้บริการจัดเก็บภาษีป้ายมีประสิทธิภาพ	137,20	282,178	,880	,949
การใช้เทคโนโลยีgisทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีป้ายมีประสิทธิภาพ	137,30	279,344	,932	,948
การใช้เทคโนโลยีgisทำให้การชำระภาษีมีความสะดวกมากขึ้น	137,40	276,711	,853	,949
การใช้เทคโนโลยีgisทำให้จัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มมากขึ้น	137,30	278,678	,816	,949

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุภัทรา วงศ์สุวรรณกิต
วัน เดือน ปีเกิด	23 สิงหาคม 2506
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาการบัญชี) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2529)
สถานที่ทำงาน	สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ 3 จังหวัดนครปฐม
ตำแหน่ง	นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน 6